

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 41^{ΟΥ} ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2000 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 76

Από το Μπρούκλιν στη Φλώρινα: σίγουρα η διαδρομή είναι μεγάλη. Για έναν ηθοποιό της Μεθόδου -του Actor's Studio- που πρωτοεμφανίσθηκε στον κινηματογράφο στις αρχές της δεκαετίας του '70, πάνω από τριάντα χρόνων. Σε ταινίες όπως *Κακόφημοι δρόμοι* και *Ταξιδιές* του Μάρτιν Σκορσέζε, μαζί με τον Ρόμπερτ Ντε Νίρο. Με λαμπρές προοπτικές. Έκτοτε η καριέρα του πήρε την κάτω βόλτα, με χειρότερη ίσως στιγμή την αντικατάστασή του στο ρόλο του Γουίλαρντ από τον Μάρτιν Σιν στην *Αποκάλυψη* τώρα του Φ.Φ. Κόπολα. Το γεγονός ότι έκτοτε δεν του προσφέρονταν ρόλοι πρωταγωνιστικοί ή έστω δεύτεροι ρόλοι μεγάλης διάρκειας ή ακόμα και η συμμετοχή του σε ταινίες αποτυχημένες, όπως

το φιλμ επιστημονικής φαντασίας *Κρόνος Τρία*,

όπου η φωνή του ήταν ντουμπλαρισμένη από την αρχή μέχρι το τέλος, δεν τον βοηθάνε να «εμφανισθεί». Η εξαιρετική ερμηνεία του στο *Bad timing* του Νίκολας Ρεγκ, η δεύτερη ταινία μετά τον *Ταξιδιή* όπου θυμάμαι να τον ξαναείδα, μάλλον περνάει απαρατήρητη. Η «επανεμφάνισή» του θα πραγματοποιηθεί στις ταινίες *Θέλω και Λουίζ* και *Μπάγκσι*, ενώ θα λάμψει δια της παρουσίας του στις ταινίες του Κουέντιν Ταραντίνο *Reservoir dogs* και *Pulp fiction*. Όπως βέβαια και στο *Πιάνο*, με το οποίο θα επα-

νακάμψει ως ένας σχετικά ακριβοπληρωμένος σταρ. Κι ακολουθεί *Ο καπνός*. Κι όμως, «ο άνθρωπος αυτός υπήρξε ένας από τους λόγους που έγινα ηθοποιός» έλεγε ο Τιμ Ροθ. Κι ο Ταραντίνο πριν από την πρώτη τους συνεργασία: «ο Χάρβεϊ ήταν ο ηθοποιός που ονειρευόμουν και ο αγαπημένος μου ηθοποιός.» Μυστήρια περίπτωση αλήθεια, αν μάλιστα θεωρήσει κανείς ότι όλα όσα του συνέβησαν υπήρξαν θέμα προσωπικών του, και άκρως ριψοκίνδυνων, επιλογών. Λέει για αυτόν ο Τζεφ Ντόουσον, συντάκτης του *Empire*: «Στον Χάρβεϊ δεν αρέσει να μιλάει για το παρελθόν. Στον Χάρβεϊ δεν αρέσει να μιλάει για το μέλλον. Ο Χάρβεϊ δεν πρόκειται να μιλήσει πάνω σ' αυτά για τα οποία ο σκηνοθέτης μπορεί να μιλήσει καλύτερα. Ο Χάρβεϊ θα μιλήσει μόνο για το ρόλο του, κι ακόμα και τότε δεν πρόκειται να πει πολλά.» Κι εγώ ακόμα απορώ και θαυμάζω. Όχι τόσο με την υποκριτική του ικανότητα να μεταδίδει μια ένταση εσωτερική. Όσο με την μοναδική του ικανότητα να «απουσιάζει» σε ταινίες που μάλλον η συνεργασία με τον σκηνοθέτη δεν του φαινόταν καλή.

ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΟ ΟΛΥΜΠΙΟΝ:

Είδαν τα μάτια μας γιορτές (σελ. 8)

του Στέλιου Χαραλαμπίδου • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2000

Ένα ντοκιμαντέρ, που αφορά στην Μεσόγειο και την ιστορία της, έχει πάντοτε ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Όταν επιπρόσθετα αναφέρεται στην απεικόνιση του πολιτισμού της μέσω των διατροφικών συνηθειών των κατοίκων της τότε... πρόκειται για το *Είδαν τα μάτια μας γιορτές* του Στέλιου Χαραλαμπίδου, που με την υποστήριξη της Eurimages και της Media 2 μας ξεναγεί στη δική μας γωνιά της γης. (ώρα προβολής 13:30)

Αξέχαστοι

Wasurerarenu-hitobito (σελ. 6)

του Μακότο Σινοζάκι (Ιαπωνία, 2000) • ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Μια συνάντηση βετεράνων του Β' Παγκοσμίου Πολέμου ξυπνάει μνήμες που δεν έσβησαν ποτέ, στο μυαλό παλιών στρατιωτών. Μακριά από το γενικευμένο κλισίό «ο πόλεμος είναι τραγικός», ο σκηνοθέτης Σινοζάκι Μακότο που τιμήθηκε με το βραβείο καλύτερου νέου δημιουργού στο φεστιβάλ του Βερολίνου για την πρώτη του ταινία *Okaeri* (1995), κινηματογραφεί τις προσωπικές εμπειρίες ανθρώπων που έζησαν τον εφιάλτη 50 χρόνια πριν και ταυτόχρονα κάνει ένα σχόλιο για τις συγκρούσεις που μαίνονται ακόμα σε πολλές περιοχές του κόσμου. (ώρα προβολής 15:00)

Κλειστοί δρόμοι (σελ. 6)

του Σταύρου Ιωάννου

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2000-ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Το κουρδικό πρόβλημα και την αγωνία ενός ταλαιπωρημένου λαού, που η τύχη του δοκιμάζεται στους *Κλειστούς δρόμους* κάθε νέας πατρίδας, επιχειρεί να ψηλαφίσει με διάθεση ντοκουμενταρίστικη ο σκηνοθέτης Σταύρος Ιωάννου, σε μια ταινία που συμμετέχει στα Κρατικά Βραβεία, ενώ συνάμα διεκδικεί μια διάκριση στο διεθνές διαγωνιστικό τμήμα της φετινής 41ης διοργάνωσης του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. (ώρα προβολής 19:30)

“Διαλέγω έναν ρόλο γιατί αισθάνομαι ένα τσίμπημα στην καρδιά διαβάζοντάς τον, μια ανατριχίλα, ένα εσωτερικό τρέμουλο, κάτι σαν κεραυνοβόλο έρωτα, είναι ένα σημάδι ότι θέλω να τον ερμηνεύσω. Πάντα οι ρόλοι που ερμήνευσα είχαν σχέση με την πραγματική μου ζωή.”

Harvey Keitel

HARVEY KEITEL

Δ Ι Α Β Α Σ Τ Ε Σ Η Μ Ε Ρ Α

5 Πρόγευμα με τον Πρόεδρο της Κριτικής Επιτροπής και τιμώντο πολυών σκηνοθέτη, Γέρτζι Σκολιμόφσκι

6 Ελπίδα μέσα από τη βία στην ταινία *Αξέχαστοι* και ένα ντοκιμαντέρ χωρίς «υποκριτές» στην ταινία *Κλειστοί δρόμοι*

7 Αυτή έχει η ζωή του Αρτούρου Ριμπον, *Απλοσύνη* του Έρικ Φον Στροχάιμ στις Ειδικές Προβολές, *Μεθυμένα όπλα* Εκτός Συνηγωνισμού και ο ηθοποιός Λιρόν Λέβο στο ρόλο του... Άμους Γκιτάι

8 Ο κρηνηγός θάνας Λαμπρόπουλος της εταιρίας ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ και ο Πασχάλης Τουρουχός μιλούν στο Πρώτο Πλάνο

13 Ο Χάρης Παπαδόπουλος, Πρόεδρος της Εταιρίας Ελλήνων Σκηνοθετών, μιλάει για τη σκέψη της Εταιρίας

14 Αναζητούμε τη γυναίκα στους Νέους Ορίζοντες και μια προέγγιση του νέου αυστριακού κινηματογράφου

15 Έρωτας δίχως αρχή και τέλος από την Κατρίν Μαρεϊγιό, σκηνοθέτιδα της ταινίας *Ένα πιθανό θαύμα*

16-17 *Τιμωρία*, ένα ντοκιμαντέρ του Goran Rebic από τη Βουλγαρία και ο Ρώσος Alexei Balabanov μιλά για την ταινία του *Άνθρωποι και τέρατα*

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΑΡΑΝΟ

travelling

Είδαν τα μάτια μας νιοριές με γαρδούμπες, τσατζίκια και συμπόσια...

Καλή μας όρεξη.

Τώρα που αρχίσαμε να τρώμε και ταινίες.

• «Μου φαίνεται ότι με επέλεξαν για το χρώμα των ματιών και των μαλλιών μου», είπε ο μικρός (οκτώ ετών) πρωταγωνιστής της Σκανδιναβικής ταινίας *Τσατζίκι* Samuel Has, που προβάλεται σήμερα στην παιδική προβολή των Νέων Οριζόντων. Χρώμα οφθαλμών και μαλλιών: καστανό. Από μικρός μπήκε στο νόημα ο μικρός. Άσε δε που διχάστηκε, «αισθανόμουν μισός ο εαυτός και μισός ο ρόλος που παίζω βλέποντας την ταινία». Και την είδε παρακαλώ ήδη 7 φορές.

• Αλήθεια, μια και το 'φερε η κουβέντα. Αυτή τη φαγώσιμη αλοιφή που γίνεται με γιαούρτι, σκόρδο ψιλοκομμένο, άνηθο, αγουράκι και μεσογειακό λαδάκι, «τσατζίκι» δεν λέγεται και όχι Τζα-τζίκι, όπως λέμε Ελένη(τσα) και όχι Ελένη(τζα); Διορθώστε παρακαλώ όλα τα δελτία τύπου και έντυπα του Φεστιβάλ, γιατί μας βλέπω να τρώμε άλλο πράγμα.

• Τελικά, μόνο εμείς οι Μπαλαμοί την είδαμε και την ακούσαμε ως φολκλόρ και την γουστάρουμε την ταινία *Cadjo Dilo* του Τόνι Γκάτλιφ. Οι ίδιοι οι Ρομ μάλλον δυσανεκτήθηκαν γιατί λείπει στην κουλτούρα τους η γλώσσα είναι ένα όπλο για να αμύνονται απέναντι στους άλλους και για αυτό δεν την μαθαίνουν στους αλλόφυλους. Έτσι θεώρησαν τον Γκάτλιφ κάτι σαν προδότη της φυλής. Άκου να δεις.

• Κάτι πάθαν όλα τα κορίτσια, οι Μαρίες, οι Ελενίτσες, οι Γεωργίες, η Πέπη, η Λούσι κ.λπ. που ήρθε λείπει και τον είδαν ζωντανό τον Πασάλη Τσαρουχά και ουσάαα! Από μακριά όμως κορίτσια, μη μας κουβαληθεί άρον-άρον και η Ντενίσση.

• Μην μάθει τίποτα ο Τεό και πάθει αλλά φημολογείται ότι ο πρώθυπουργός κ. Σημίτης, πάντα μετά της Δάφνης, είχε σκόπο να πάει χθες να δει την

ταινία του Ζαπατίνα Ένας κι ένας, αλλά κάποιοι τον συμβούλεψαν: Ντροπή, σήμερα έχει πρεμιέρα το αφιέρωμα στον Αγγελόπουλο, μπορεί να παρεξηγηθεί. Μα, είπε ο άνθρωπος, θέλω να κοιμηθώ νωρίς. Μη σε νοιάζει, τους απάντησαν, η Αναπαράσταση είναι σχετικά μικρή. Πόσο δηλαδή, ρώτησε με αγωνία. Μόλις

Λουκία: Λοιπόν, Σπύρο, εσύ θα παρουσιάσεις τον Παπαγεωργόπουλο και ο Παπαγεωργόπουλος τον Αβραμόπουλο. Σπύρος: Μην το μάθει ο Βούλης...

αρειανοί επιτίθενται του Τιμ Μπάρτον το ρόλο ενός γλωσσολόγου-διερμηνέα, που μπο-

ρεί να επικοινωνεί με τους εξωγήινους. Ποια ρε, αυτή με τον Τζακ Νίκολσον, που γίνεται «ουσία»; αναφώνησαν. Ναι ρε, αυτή. Γουάου, φώναξαν ενθουσιασμένοι, γουστάρουμε, θα πάμε να τη δούμε. Τι τους λες τώρα;

Τόνι: Μισέλ, τσιγγάνικα μιλάς; Μισέλ: Μια στιγμή να φωνάξω τον Λιναρά. Αυτός ξέρει.

110', του απάντησαν. Φύγαμε, αναστέναξε ανακουφισμένος. Κι έτσι βρέθηκε στην προβολή. Είναι πράγματι άνθρωπος της αντοχής.

• Ποιος είναι αυτός ο Σκουλικόφσκι; ρώτησαν κάτι θρασεύς νεαροί σινεφίλ. Σκολιμόφσκι άσχετοι, τους απάντησαν αυστηρά. Ε, ποιος είναι; Ξαναρώτησαν. Αυτός που έπαιζε στην ταινία Οι

• Αν ποτέ σας συναντήσετε τον Χάρβεϊ Καϊτέλ, από αύριο ας πούμε, καλό θα ήταν να γνωρίζετε ότι είναι πολύ τεντωμένος, βρίσκεται διαρκώς σε εγρήγορση. Τα διαπεραστικά σκούρα μάτια του και η μόνιμα συνοφρυωμένη έκφρασή του σε κάνουν αμέσως να αισθάνεσαι άβολα. Ού-

τε είναι εύκολος στη συζήτηση. Αλλά έχει χρυσή καρδιά. Κάπου τα διάβασα όλα αυτά, αλλά ανάθεμά μου αν θυμάμαι πού.

Ο Δαίμων του Τυπογραφείου βλέπει τα λάθη μας. Αυτός φταίει για όλα, να το ξέρετε!

• Ημέρα Αγγελόπουλου η χθεσινή...

• Ολοκληρώθηκαν χθες οι εργασίες της πρώτης μέρας του συμποσίου που είχε ως γενικότερο τίτλο "Από το μύθο στην Ιστορία". Οι διαλέξεις των ομιλητών, αν και μακροσκελείς και αρκετά λεπτομερείς, προσέλκυαν το ενδιαφέρον των συνέδρων που, εκτός από ειδικούς, περιελάμβανε και πολλούς νέους, στην πλειοψηφία τους φοιτητές, οι οποίοι άλλωστε και αποτελούν το πιο δυναμικό κοινό στο Φεστιβάλ.

• Ο Μιχάλης Δημόπουλος, κατά την έναρξή του, τόνισε ότι παρά τις πολλές εκδηλώσεις, που μέχρι τώρα φιλοξένησε το Φεστιβάλ, μια ανάλογη προσπάθεια θα ήταν παράλειψη.

• Ο κ. Γιάννης Μπακογιαννόπουλος κάνοντας μια εισαγωγή είπε ότι "μέχρι τώρα είχε επιβληθεί η άποψη ότι ο κινηματογράφος είναι αφήγηση μιας ιστορίας και πως στόχος του συμποσίου είναι να δείξει ότι κινηματογράφος δεν είναι μονάχα αυτό".

• Χαρακτηριστική ήταν η διαπίστωση του Josep Torell, κριτικού κινηματογράφου από την Ισπανία, ότι "ο Θόδωρος Αγγελόπουλος απέδειξε ότι η μεγάλη οθόνη δεν ήταν τίποτε άλλο, παρά ένας τοίχος που μας εμπόδιζε να δούμε παραπέρα", προσθέτοντας

ότι με το έργο του τακτοποίησε τους λογαριασμούς του με το παρελθόν, για να δει τις άλλες όψεις του παρόντος.

• Σήμερα είναι η δεύτερη μέρα του συμποσίου με θεματικό πλαίσιο "Το τέλος των ιδεολογιών και την αναζήτηση μιας νέας ουτοπίας", στο τέλος της οποίας θα υπάρξει και ανοιχτή συζήτηση με το κοινό.

• Στο πλαίσιο του μεγάλου αφιερώματος του Φεστιβάλ στο Θόδωρο Αγγελόπουλο έγιναν χθες από το δήμαρχο Θεσσαλονίκης κ. Παραγεωργόπουλο -συγγνώμη, Παπαγεωργόπουλο- τα εγκαίνια της έκθεσης φωτογραφίας, σκηνηκών και κοστούμιών των Νίκου Παναγιωτόπουλου, Δημήτρη Σοφικίτη, Μικέ Καραπιπέρη, Γιώργου Ζιάκα και Γιώργου Πάτσα με τίτλο "Ταξίδια και τοπία" του Θόδωρου Αγγελόπουλου. Τόσο ο σκηνοθέτης, όσο και οι καλλιτέχνες αφιέρωσαν την έκθεση στη μνήμη του Μικέ Καραπιπέρη, σκηνογράφου των περισσότερων ταινιών του σκηνοθέτη.

• Νωρίτερα προηγήθηκε μια παρουσίαση έξι εκδόσεων που αφορούν στο έργο του Θόδωρου Αγγελόπουλου από τους Andrew Horton, Pere Alberó, Ειρήνη Στάθη και Νίκο Κολοβό. Και σ' αυτή την εκδήλωση που έγινε στην αποθήκη Γ στο λιμάνι, υπήρξε έντονη η συμμετοχή του κοινού. Απ' όσα ειπώθηκαν χαρακτηριστική ήταν η δήλωση του Pere Alberó που ανέφερε ότι "τα πιο σημαντικά για το θεατή ξεκινούν την ώρα που τελειώνει ένα έργο δικαιολογώντας έτσι την ανάγκη της ύπαρξης αυτών των εκδόσεων".

www.zik_o_poniros.gr

Βαγγέλης Ρημ

OLYMPION	PAVLOS ZANNAS	CINE PROVLITA 1	CINE PROVLITA 2	CINE PROVLITA 3	CINE PROVLITA 4	VAKOURA
11:30 N.H. CHILDREN'S SCREENING TZATSIKI, MORSAN OCH POLISEN, 91' ELLA LEMHAGEN Sweden/Norway/Denmark, 1999 O.V. Swedish • Greek subtitles	13:00 Awarded Short Films at the 2000 Drama Festival Βροβευμένες ταινίες μικρού μήκους του Φεστιβάλ Δράμας 2000, 87'	13:00 New Russian Cinema ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΙ ΤΕΡΑΤΑ PRO OUDORON I LIODIEI, 93' ALEXEI BALABANOV Russia, 1998 O.V. Russian • English subtitles	13:00 N.H. Produced by Paulo Branco TO GRAMMA LA LETTRE, 107' MANOEL DE OLIVEIRA Portugal/France/Spain, 1999 O.V. French • English subtitles	12:00 Making of... (Angelopoulos) Η ΑΛΛΗ ΣΚΗΝΗ (BETA) I ALLI SKINI (THIASOS), 50' MICHEL DEMOPOULOS Greece, 1975 O.V. Greek ΤΑΞΙΔΙ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ TAXIDI MESA STIN ISTORIA (KINIGOI), 65' DIMITRIS MAKRISS Greece, 1977 O.V. Greek	13:00 International Competition ΜΙΑ ΑΣΥΝΗΘΙΣΤΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ DIE INNERE SICHERHEIT, 106' CHRISTIAN PETZOLD Germany, 2000 O.V. German • English subtitles	17:00 KEITEL THE BAD LIEUTENANT, 96' ABEL FERRARA USA, 1992 O.V. English • Greek subtitles
13:30 Greek Film Festival ΕΙΔΑΝ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΜΑΣ ΓΙΟΡΤΕΣ IDAN TA MATIA MAS YORTES (doc), 77' STELIOS CHARALAMBOPOULOS Greece, 1999-2000 O.V. Greek	15:00 N.H. Explorations ALASKA.de, 89' ESTHER GRONENBORN Germany, 2000 O.V. German • English subtitles	15:30 Balkan Survey ΜΗΝ ΤΟ ΠΕΙΣ ΣΕ ΚΑΝΕΝΑΝ KAC PARA KAC, 100' REHA ERDEM Turkey, 1999 O.V. Turkish • English subtitles	15:30 N.H. Spotlight Varda Η ΚΛΕΟ ΑΠΟ ΤΙΣ 5 ΟΣ ΤΙΣ 7 CLEO DE 5 A 7, 90' France, 1961 O.V. French • English subtitles	14:30 Skolimowski ΕΡΩΤΙΚΟ EROTYK, 4' Poland, 1960 O.V. Polish Η ΑΝΑΧΟΡΗΣΗ LE DEPART, 91' Belgium, 1967 O.V. French • German subtitles	15:00 International Competition ΕΡΩΤΟΜΠΛΑΝΕΙΜΑΤΑ LA CONFUSION DES GENRES, 94' ILAN DURAN COHEN France, 2000 O.V. French • English subtitles	19:00 Greek Film Festival ΦΘΟΥ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ FOVU TOUS ELLINES, 90' YIANNIS TATOULIS Greece, 1999 O.V. Greek • English subtitles
15:00 International Competition ΑΞΕΧΑΣΤΟΙ WASUREARENU-HITOBITO, 120' MAKOTO SHINOZAKI Japan, 2000 O.V. Japanese • English subtitles	17:30 N.H. Main Programme ΑΓΓΕΛΟΙ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ENGLAR ALHEIMSINS, 95' FRIDRIK THOR FRIDRIKSSON Iceland/Norway/Germany/Sweden/ Denmark, 2000 O.V. Icelandic • English subtitles	18:00 New Russian Cinema ΤΣΕΚΠΟΙΝΤ BLOCKPOST, 85' ALEXANDER ROGOSHIN Russia, 1998 O.V. Russian • English subtitles	18:00 N.H. Main Programme Ο ΠΟΤΑΜΟΣ ΣΟΥΖΟΥ REKA SUZHOU, 83' LOU YE China/Germany, 2000 O.V. Mandarin • English subtitles	16:30 Skolimowski ΤΟ ΒΓΑΛΜΕΝΟ ΜΑΤΙ OKO WYKOL, 3' Poland, 1959-60 O.V. Polish ΤΟ ΦΡΑΓΜΑ BARIERA, 83' Poland, 1966 O.V. Polish • English subtitles	17:30 Greek Film Festival ΕΝΑΣ ΚΙ ΕΝΑΣ ENAS KI ENAS, 93' NIKOS ZAPATINAS Greece, 2000 O.V. Greek	21:00 Special screenings ΕΥΡΗΚΑ EUREKA, 217' SHINJI AOYAMA Japan, 2000 O.V. Japanese • English subtitles
17:30 Balkan Survey ΣΚΥΛΙΑ ΖΩΗ PASJI ZIVOT, 26' MICHKO NETCHAK Croatia, 2000 (BETA) O.V. Croatian • English subtitles	20:00 N.H. Austrian Cinema H ZEIN DIE FREMDE, 98' GOTZ SPIELMANN Austria, 2000 O.V. German • English subtitles	20:30 Balkan Survey Η ΤΙΜΟΠΙΑ KAZNA, 91' GORAN REBIC Austria, 1999 O.V. Serbian • English subtitles	20:30 N.H. Main Programme ΑΠΙΣΤΙΑ TROLÖSA, 155' LIV ULLMANN Sweden, 2000 O.V. Swedish • Greek subtitles	18:30 Ripstein ΑΥΤΑ ΕΧΕΙ Η ΖΩΗ ASI ES LA VIDA..., 98' ARTURO RIPSTEIN Mexico/Spain/France, 2000 O.V. Spanish • English subtitles	20:00 Greek Film Festival ΧΑΜΕΝΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ CHAMENOS PARADISOS, 87' THANASSIS ANTONIOU Greece, 2000 O.V. Greek	
19:30 Greek Film Festival/International Competition ΚΛΕΙΣΤΟΙ ΔΡΟΜΟΙ KLISTI DROMI, 98' STAVROS IOANNOU Greece, 2000 O.V. Greek	22:30 N.H. New French Cinema ΕΝΑ ΑΛΛΗΘΙΝΟ ΘΗΛΥΚΟ UNE VRAIE JEUNE FILLE, 93' CATHERINE BREILLAT France, 1975 O.V. French • English subtitles	22:30 New Russian Cinema ΟΚΡΑΙΝΑ OKRAINA, 95' PETR LUTSIK Russia, 1999 O.V. Russian • English subtitles	23:00 N.H. New French Cinema ΣΧΕΔΟΝ ΤΙΠΟΤΑ PRESQUE RIEN, 98' SEBASTIEN LIFSHTIZ France, 2000 O.V. French	21:00 Special screenings ΑΠΙΣΤΙΑ (BETA) GREED, 250' ERICH VON STROHEIM USA, 1924	22:30 International Competition ΑΞΕΧΑΣΤΟΙ WASUREARENU-HITOBITO, 120' MAKOTO SHINOZAKI Japan, 2000 O.V. Japanese • English subtitles	
21:30 Angelopoulos ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΤΟΥ ΟΔΥΣΣΕΑ TO VLEMA TOU ODYSSEA, 176' Greece, 1995						

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΩΝ ΤΥΠΟΥ

ΔΕΥΤΕΡΑ 13 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

10:00 Γιώργος Ζέρβας
σκηνοθέτης της ταινίας *Μ' αρέσουν οι καρδιές σαν τη δική μου*
Τον σκηνοθέτη παρουσιάζει ο συγγραφέας **Γιώργος Μπράμος**

10:30 Bahman Ghobadi
σκηνοθέτης της ταινίας *Μεθυσμένα άλογα*
των Νέων Οριζόντων

11:00 Χάρβεϊ Καϊτέλ

12:00 Αρτούρο Ριποστάιν

12:45 Mansur Madani
σκηνοθέτης της ταινίας *Με κλειστά μάτια*
των Νέων Οριζόντων

13:05 Σταύρος Ιωάννου
σκηνοθέτης της ταινίας *Κλειστοί δρόμοι*
Τον σκηνοθέτη παρουσιάζει ο συγγραφέας **Γιώργος Μπράμος**

13:25 Jordi Vilches
ηθοποιός της ταινίας *Κράμπας*
των Νέων Οριζόντων

13:45 Στέλιος Χαραλαμπόπουλος
σκηνοθέτης της ταινίας
Τον σκηνοθέτη παρουσιάζει ο συνθέτης **Δήμος Μούσης**

Οι συνεντεύξεις τύπου πραγματοποιούνται μια μέρα μετά τη δημόσια προβολή των ταινιών, με εξαίρεση τις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι σκηνοθέτες ή άλλοι συντελεστές των ταινιών δε θα βρίσκονται στη Θεσσαλονίκη τις αντίστοιχες ημερομηνίες.

Οι συνεντεύξεις τύπου είναι ανοικτές στο κοινό.

Μετά από κάθε επίσημη προβολή των ταινιών θα ακολουθεί στην αίθουσα σύντομη συζήτηση με το κοινό.

ΤΟ ΣΙΝΕΜΑ ΤΩΝ ΤΣΙΓΓΑΝΩΝ

Οικισμός «Αγία Σοφία», 11-12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Το σινεμά των τσιγγάνων δεν είναι ένας ακόμη τίτλος ταινίας. Είναι μία πραγματικότητα που θα... βιωθεί στον καταυλισμό "Αγία Σοφία" (πρώην στρατόπεδο Γκόνου) στις 11 και 12 Νοεμβρίου.

Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, σε συνεργασία με το Γραφείο Εποπτείας της Μετεγκατάστασης στον οικισμό «Αγία Σοφία», προβάλλουν δύο ταινίες του Tony Gatlif, σε ειδικό χώρο στον πρότυπο οικισμό, προκειμένου να τις παρακολουθήσουν οι 1.500 τσιγγάνοι που μένουν εκεί, και όχι μόνο.

Σήμερα στις 7 το απόγευμα θα προβληθεί η ταινία *Gadjo Dilo*. Οι δύο ταινίες του Tony Gatlif σκιαγραφούν ένα κομμάτι της πραγματικότητας των τσιγγάνων, μια και ο ίδιος ο σκηνοθέτης είναι ομόφυλός τους.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ Dewar's® FINEST SCOTCH WHISKY ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ	Α' ΠΡΟΒ	Β' ΠΡΟΒ	ΤΕΛΙΚΗ
ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ			
1. Μια ασυνήθιστη κατάσταση	3,77		
2. Ερωτομπλεξίματα	3,78		
3. Αζέχαστοι			
4. Κλειστοί δρόμοι			
5. Τη μέρα που έγινα γυναίκα			
6. Το τελευταίο καταφύγιο			
7. Τέλος αιώνα			
8. Χαμένοι δολοφόνοι			
9. Τζορτζ Ουάσινγκτον			
10. Περιμένοντας τον Μεσσία			
11. Ένας ευτυχισμένος άνθρωπος			
12. Εφήμερη πόλη			
13. Το κεφάλι γυρίζει			
14. Η διάρκεια αναχώρησης της Petra Götting			
15. Μοναχικοί τύποι			

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2000

1. Χαμένος παράδεισος	2,47		
2. Ένας κι ένας			
3. 17 στα 18			
4. 2000 + 1 στιγμές			
5. Το φως που σβήνει			
6. Αγέλαστος πέτρα			
7. Φτηνά τσιγάρα			
8. Το σπίτι του Κάιν			
9. Κανείς δε χάνει σ' όλα			
10. Πάμπωχοι Α.Ε.			
11. Η εποχή των ασεβών			
12. Το μήλο της έριδος			
13. Η βασίλισσα μαϊμού			

Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ DEWAR'S απονέμεται σε μια ελληνική ταινία, που προβάλλεται σε πρώτη δημόσια προβολή και συμμετέχει στο 41ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μια ξένη ταινία που προβάλλεται στα πλαίσια του Διεθνούς Διαγωνιστικού. Οι συμμετοχές των ταινιών, ελληνικές και ξένες, είναι αυτές που, κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω.

ΤΑΞΙΔΙΑ ΚΑΙ ΤΟΠΙΑ ΤΟΥ ΘΟΔΩΡΟΥ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΚΘΕΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ
Δ. ΣΟΦΙΚΙΤΗ & Ν. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΚΘΕΣΗ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑΣ & ΜΑΚΕΤΩΝ
Μ. ΚΑΡΑΠΙΠΕΡΗ, Γ. ΠΑΤΣΑ, Γ. ΖΙΑΚΑ

ΑΠΟΘΗΚΗ Β

Καθημερινά, 10:00 - 24:00

ΤΑΞΙΔΙΑ ΚΑΙ ΤΟΠΙΑ ΤΟΥ ΘΟΔΩΡΟΥ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΚΘΕΣΗ ΑΦΙΣΑΣ

Έκθεση αφισών από τη διανομή των ταινιών
του Θόδωρου Αγγελόπουλου

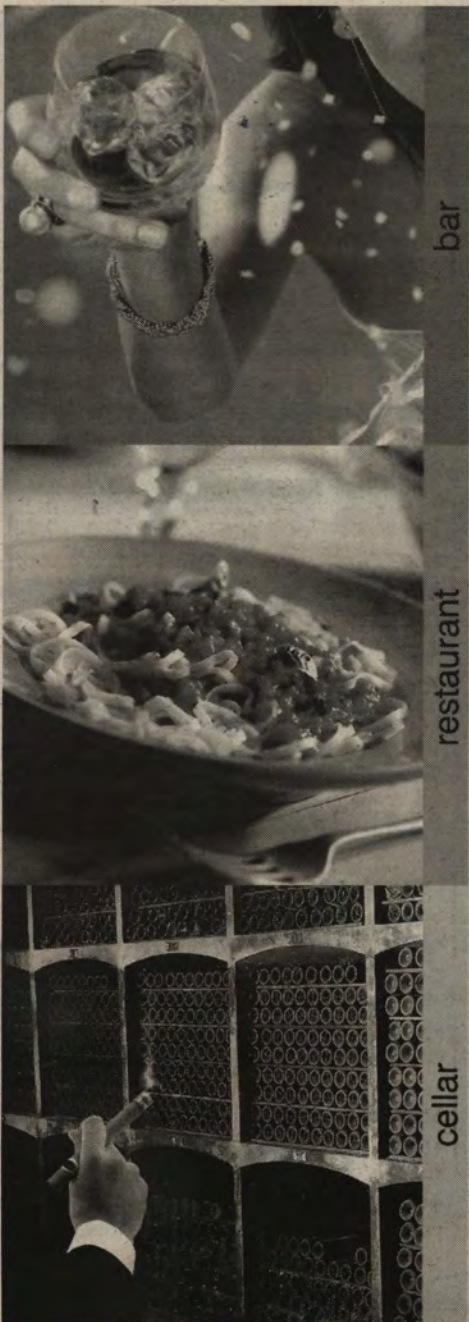
ΑΠΟΘΗΚΗ Δ (όροφος)

Καθημερινά, 10:00 - 24:00

Καφέ-Μπαρ

LIGHTSHIP
Εστιατόριο

Από τις 9 το πρωί μέχρι τις 3 το ξημέρωμα, στον βασικό χώρο συνάντησης των σινεφίλ στην Αποθήκη Γ, λειτουργεί Καφέ-Μπαρ. Από τις 1 το μεσημέρι και μετά οι επισκέπτες μας μπορούν να γευματίσουν ή και να δειπνήσουν.

bar

restaurant

cellar

17 ΧΝΕΛΟΙΝΟ
BAR | RESTAURANT | CELLAR

ΒΑΣ. ΟΛΓΑΣ 133
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ: 853.330

Colombo

ιταλικά-ισπανικά
πορτογαλικά

πληροφορική

ΕΓΝΑΤΙΑ 128

ΤΗΛ. 240.962

e-mail: info@colombo.edu.gr
www.colombo.edu.gr

MERLOT

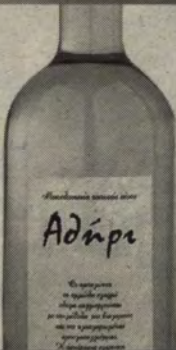
Τοπικός Οίνος Χαλκιδικής

Οίνος ερυθρός
από την ποικιλία merlot.
Με βαθύ πορφυρό χρώμα,
μπονκέτο με αρώματα
μικρών κόκκινων φρούτων
σε πιπεράτο φόντο
και βελούδινη γεύση.

Αθήρι

Μακεδονικός Τοπικός Οίνος

Οίνος από
την ποικιλία Αθήρι.
Λευκοκίτρινος,
με ευχάριστο
φρουτώδες άρωμα,
απαλή και δροσερή γεύση.

Ευάγγελος Ιωάννης αε

ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΑ - ΟΙΝΟΠΟΙΙΑ - ΑΠΟΣΤΑΓΜΑΤΟΠΟΙΙΑ

Πρόγευμα με τον Jerzy Skolimowski

Δέκα η ώρα το πρωί, και στον προθάλαμο του Ξενοδοχείου Μακεδονία Παλλάς, ο Jerzy Skolimowski, διακρίνεται αμέσως: φορά ένα πορτοκαλί μπουφάν (μια έμμεση αναφορά στα χρώματα της ταινίας *Deer Head*), ένα έντονο χρώμα που έρχεται σε ευθεία αντίθεση με τα σκοτεινά χρώματα που δεσπόζουν στον περίγυρο: ο προθάλαμος του Ξενοδοχείου είναι πλήρης από στρατιωτικούς γιατρούς, οι οποίοι, ντυμένοι στις κακί στολές τους, είναι έτοιμοι για να συμμετάσχουν στο Συνέδριο Ιατρικής των Ενόπλων Δυνάμεων.

Λίγο αργότερα στην τραπεζαρία του Ξενοδοχείου, ο Πολωνός σκηνοθέτης θα πάρει το πρωινό του περιστοιχίζόμενος από μέλη της ελληνικής κυβέρνησης, βουλευτές, κυβερνητικούς αξιωματούχους και δημοσιογράφους του πολιτικού ρεπορτάζ. Σίγουρα στο σκηνικό που διεξάχθηκε η συνομιλία με τον Jerzy Skolimowski, υπάρχει κάτι παράλογο και ίσως λίγο σουρεαλιστικό. Στην διάρκειά της, ο Πολωνός δημιουργός θα κάνει ένα μικρό απολογισμό της καριέρας του, θα χωρίσει την φιλμογραφία του σε δύο μέρη, θα θυμηθεί τα προβλήματα και τις δυσκολίες που συνάντησε με τους παραγωγούς, θα περιγράψει την ζωή του στην Καλιφόρνια, θα αναφερθεί στα παρασκήνια των χολιγουντιανών παραγωγών, θα εξηγήσει τις εμμονές του με τους κλειστούς χώρους, θα προσπαθήσει να αιτιολογήσει την παρουσία των σπορ στις ταινίες του. Τέλος ο Jerzy Skolimowski, πλήρως ενημερωμένος για την αθλητική δραστηριότητα στην Ελλάδα, θα δηλώσει υπερήφανος που είναι συμπατριώτης του Κριστόφ Βαζέχα και θα αναφερθεί γεμάτος ενθουσιασμό στην νίκη του Παναθηναϊκού επί της Γιουβέντους, ενώ κλείνοντας την συζήτηση, δεν θα ξεχάσει να υπογραμμίσει τον θαυμασμό του για τον ΠΑΟΚ και την νίκη του επί της Ουντινέζε. Δυστυχώς ο Πολωνός δημιουργός δεν σχολίασε την παρουσία του Ηρακλή στην Ευρώπη...

ΣΧΟΛΙΑ ΓΙΑ ΤΑΙΝΙΕΣ

Οι ταινίες μου ανήκουν σε δύο κατηγορίες: σ' αυτές που μ' αρέσουν και με τις οποίες αισθάνομαι ικανοποιημένος και σ' αυτές που δεν μ' αρέσουν και για τις οποίες δεν είμαι ικανοποιημένος από το τελικό αποτέλεσμα. Στην δεύτερη κατηγορία ανήκουν οι ταινίες *Οι περιπέτειες του Ζεράρ, Ρήγας, Ντάμα, Βαλές, Η επιτυχία είναι η καλύτερη εκδίκηση, Φερντιντούρκε*. Βέβαια όπως είναι προφανές, ότι είμαι δυσαρεστημένος για διαφορετικούς λόγους με κάθε μια απ' αυτές τις ταινίες. Π.χ. Την ταινία *Οι περιπέτειες του Ζεράρ*, η οποία είναι μία διασκευή ενός έργου του Άρθουρ Κόναν Ντόιλ, την γύρισα μετά την ταινία *Ψηλά τα χέρια!* (1967), μια ταινία που απαγορεύτηκε από τότε καθεστώς της Πολωνίας. Αναγκάστηκα να φύγω από την Πολωνία και να πάω στη Δύση. Χρειάζομαι δουλειά και αυτή η ήταν η πρώτη ταινία που προσφέρθηκε. Ήταν μια χολιγουντιανή παραγωγή, με μεγάλους stars της εποχής όπως η Κλαούντια Καρντινάλε. Ξαφνικά βρέθηκα να είμαι υπεύθυνος για ένα συνεργείο 40 ατόμων, όταν στις ταινίες που γύρισα στην Πολωνία του συνεργείου μου ήταν το πολύ 10 άτομα. Ανήκω στην γενιά της Νουβέλ Βαγκ. Οι πρώτες μου ταινίες είναι ασπρόμαυρες, γυρισμένες με κάμερα στο χέρι, στις οποίες εγώ έπαιζα, εγώ έγραφα το σενάριο, εγώ έκανα τα σκηνικά, εγώ σκηνοθετούσα: είναι ταινίες "δημιουργού" (auteur). Δεν ήξερα πως να χειριστώ την κατάσταση και στο τέλος μού αφαιρέθηκε το final cut και ο μόνος λόγος για τον οποίο δεν απολύθηκα είναι γιατί η Κλαούντια Καρντινάλε με υποστήριξε: είπε ότι "αν απολύσετε τον Jerzy φεύγω και εγώ μαζί του". Τελικά υπέγραψα την ταινία με το χαϊδευτικό μου Yurek και όχι με το κανονικό μου όνομα Jerzy.

ΠΑΡΑΓΩΓΟΙ

Στην Αγγλία έκανα την ταινία *Η κραυγή που σκοτώνει* με παραγωγό τον Jeremy Thomas και την ταινία *Στο φως του φεγγαριού* μ' έναν άλλο παραγωγό, φίλο μου, τον Michael White: αυτοί οι δύο ήταν και οι καλύτεροι παραγωγοί με τους οποίους ποτέ συνεργάστηκα. Στις άλλες περιπτώσεις συνεργασίας που είχα με παραγωγούς υπήρχαν συνήθως σοβαρά προβλήματα, με πιο σημαντικά αυτά στην ταινία *Οι περιπέτειες του Ζεράρ* και στο *Ρήγας, Ντάμα, Βαλές*. Επίσης είχα προβλήματα και με την παραγωγή της ταινίας *Το πλοίο των παρανόμων*, όπου ο ένας παραγωγός, στην διαμάχη που είχα με τον Κλάους Μαρία Μπραντάουερ, τον υποστήριξε. Αυτή ήταν και μια από τις πιο δραματικές εμπειρίες που είχα ποτέ στην καριέρα μου, από τα γυρίσματα μίας ταινίας.

ΚΛΕΙΣΤΟΙ ΧΩΡΟΙ ΣΤΙΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΠΟΡ

Πιστεύω ότι όταν μια ταινία διαδραματίζεται σ' ένα κλειστό χώρο, όταν ο χρόνος της δράσης συμπυκνώνεται, τότε αυξάνεται η ένταση ανάμεσα στα πρόσωπα. Οι καταστάσεις γίνονται πιο δραματικές και οι σχέσεις και οι συγκρούσεις ανάμεσα στους χαρακτήρες πιο έντονες. Τα πρόσωπα ζουν καταστάσεις εξαιρετικές λόγω του περιορισμού τους στον κλειστό χώρο και λόγω της συμπίκνωσης του χρόνου της δραματικής πλοκής. Θα μπορούσε εδώ να γίνει μία αναλογία ανάμεσα στον κλειστό χώρο μιας ταινίας και το ρινγκ ενός αγώνα πυγμαχίας. Ή τον αγωνιστικό χώρο ενός αθλήματος. Υπάρχει το στοιχείο της πρόκλησης σε κάθε άθλημα: Πρέπει να κινήσει μέσα σ' αυτόν τον χώρο, χωρίς να βγαίνει από τα όρια, υπακούοντας πάντα στους κανόνες του αθλήματος.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΘΟΔΩΡΟ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟ

Με τον Θόδωρο Αγγελόπουλο γνωριζόμαστε χρόνια. Είμαστε καλοί φίλοι και συναντιόμαστε συνήθως κατά την διάρκεια διαφόρων φεστιβάλ. Τον συνάντησα στην τελετή έναρξης και χάρηκα ιδιαίτερα. Υπήρξαμε ανταγωνιστές -με τις ταινίες μας παλαιότερα- σε φε-

στιβάλ. Θεωρώ ότι είναι ένας από τους πιο σημαντικούς σκηνοθέτες. Μ' αρέσουν όλες οι ταινίες του. Μ' αρέσει το στυλ του, το κινηματογραφικό του ύφος, ο ρυθμός στις ταινίες του. *Το Βλέμμα του Οδυσσέα* είναι μια πολύ καλή ταινία. Ξεχωρίζω ιδιαίτερα τις πρώτες του ταινίες: *Ο Θίασος* είναι ένα αριστούργημα.

Η ΖΩΗ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Μένω στη κορυφή ενός βράχου, είμαι τελείως απομονωμένος από τον κόσμο και το μόνο που βλέπω είναι η θάλασσα. Μένω στην Καλιφόρνια γιατί μ' αρέσει ο καιρός, οι καιρικές συνθήκες είναι πολύ καλές. Στην τηλεόραση βλέπω μόνο ειδήσεις και σπορ. Παρακολουθώ κυρίως αμερικάνικο κινηματογράφο, αφού ως μέλος της Ακαδημίας Κινηματογράφου είμαι υποχρεωμένος να βλέπω όλες τις υποψήφιες ταινίες για τα βραβεία Όσκαρ. Από ευρωπαϊκό κινηματογράφο βλέπω συνήθως τις υποψήφιες για Ξένο Όσκαρ ταινίες. Από την πρόσφατη αμερικάνικη παραγωγή μου άρεσαν ιδιαίτερα οι ταινίες *Insider* του Michael Mann και *Magnolia* του Paul Thomas Anderson. Όμως ο αμερικάνικος κινηματογράφος δεν είναι κάτι που συμπαθώ ιδιαίτερα.

ΤΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΤΟΥ

ΩΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Νομίζω ότι οι ταινίες που θα πρέπει να βραβευθούν, θα πρέπει να είναι "φρέσκες", να είναι πρωτότυπες. Θέλω να δω κάτι που δεν έχω δει ξανά στον κινηματογράφο. Να υπάρχει στην ταινία ένα δυνατό προσωπικό όραμα. Δεν θέλω να κλισέ και κοινοτυπίες. Δεν θα πρέπει να αναζητήσουμε την τεχνική τελειότητα στις ταινίες που διαγωνίζονται: άλλωστε είναι μικρές παραγωγές, είναι η πρώτη ή η δεύτερη ταινία του σκηνοθέτη, και είναι φυσιολογικό να υπάρχουν κάποιες ατέλειες.

ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ

Ένα από τα μελλοντικά μου σχέδια είναι η παραγωγή από τον Jeremy Thomas, μίας ταινίας που διαδραματίζεται στο Λας Βέγκας. Είναι μια αληθινή ιστορία, με ήρωες δύο Πολωνούς που έρχονται από την Πολωνία στην Αμερική και προσπαθούν θέλουν να κερδίσουν στο καζίνο: σ' αυτή την ιστορία υπάρχει μια κρυφή μεταφορά: οι ήρωες κερδίζοντας στο καζίνο θέλουν να νικήσουν το "σύστημα". Έχω επίσης ένα ακόμα σχέδιο για μια ευρωπαϊκή ταινία. Το σενάριο είναι μία διασκευή ενός έργου του Κνουτ Χάμσουν. Δεν είναι το γνωστό έργο του συγγραφέα, η *Πείνα* ο τίτλος του είναι *Μυστήρια* και είναι μια ρομαντική, ερωτική ιστορία. Μετά την Θεσσαλονίκη θα πάω στην Πολωνία. Ετοιμάζω μια έκθεση ζωγραφικής με έργα μου στο Εθνικό Θέατρο του Lodz και αυτή θα είναι η πρώτη φορά που θα εκθέσω τα έργα μου στο κοινό της πατρίδας μου.

Συνέντευξη: Δημήτρης Μπάμπας

ΡΕΤΡΟΣΠΕΚΤΙΒΑ ΓΕΡΖΙ ΣΚΟΛΙΜΟΦΣΚΙ

Ερωτικό / Erotyk

(Πολωνία, 1960)

Κυριακή 12 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 3, 14:30

Η αναχώρηση / Le depart

(Βέλγιο, 1967)

Ο 19χρονος Μαρκ είναι βοηθός κομμωτή στις Βρυξέλλες. Είναι παθιασμένος με τ' αυτοκίνητα κι έχει δηλώσει συμμετοχή σ' ένα ράλι που πρόκειται να ξεκινήσει σε δύο μέρες. Ελπίζει να «δανειστεί» το αυτοκίνητο του αφεντικού του, μια Porsche, και να συμμετάσχει μ' αυτή. Για κακή του τύχη, το αφεντικό του τη χρειάζεται για το Σαββατοκύριακο, κι ο Μαρκ, που «φλέγεται» για να βρει αυτοκίνητο για τον αγώνα, εμφανίζεται ως γραμματέας ενός μαχαραγιά, τον οποίο υποδύεται ένας φίλος του, και πείθει τους υπευθύνους μιας έκθεσης αυτοκινήτων να του δώσουν μια Porsche για μία μέρα, για να τη δοκιμάσει... Η ταινία έλαβε τη Χρυσή Άρκτο στο Φεστιβάλ Βερολίνου 1967.

Κυριακή 12 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 3, 14:35

Το βγαλμένο μάτι / Oko wykol

(Πολωνία, 1959-60)

Κυριακή 12 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 3, 16:30

Το φράγμα / Bariera

(Πολωνία, 1966)

Παραμονές Πάσχα, ο Γιαν Νοβίτσκι, ένας νεαρός φοιτητής ιατρικής φεύγει από τον φοιτητικό ξενώνα κι αρχίζει μια σχεδόν ονειρική περιπλάνηση στην πόλη της Βαρσοβίας. Κουβαλώντας τα υπάρχοντά του σε μια βαλίτσα, επισκέπτεται τον πατέρα του, ο οποίος διαμένει σε μια πανσιόν συνταξιούχων. Εκείνος του δίνει μια απόδειξη ενεχυροδανειστηρίου και μια διευθύνση. Όταν φτάνει εκεί, η γυναίκα που συναντά, του παραδίδει ένα ξίφος. Με τη βαλίτσα και το ξίφος ανά χείρας, συνεχίζει την περιπλάνησή του, ώσπου συναντά μια όμορφη κοπέλα, η οποία εργάζεται ως οδηγός τραμ... Η ταινία έλαβε το Μεγάλο Βραβείο στο Φεστιβάλ του Μπέργκαμο 1966.

Κυριακή 12 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 3, 16:35

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Guest List

- KURTIZ Tuncel, Actor, TURKEY
- LARDENOYE Fred, Journalist, Quo vadis/OpLine/checkpoint, NETHERLANDS
- MESSINA Isabelle, Sales manager, Rialto Film AG, SWITZERLAND
- MIHA Brun, Journalist, STOP Magazine, SLOVENIA
- NOVOTNA Ivana, Journalist, Film a Doba, CZECH REPUBLIC
- PEARY Gerald, Film critic, Boston phoenix, USA
- ROSSI Umberto, Film critic, TELECITTA, ITALY
- SANCHEZ Jorge, Producer, Producciones Amaranta, MEXICO
- SCHMIDLIN Rick, Producer, GREED, USA
- SEGUIN Louis, Journalist, LA QUINZAINIE LITTERAIRE, FRANCE
- SELCUK Asli, Journalist, Cumhuriyet, TURKEY
- TYROS Andreas, Journalist, Exousia/Ependysis, GREECE
- VOLK ZIVKOVIC Maja, Journalist, Kultura 011, YUGOSLAVIA
- WULL-DUK Yu, Journalist, Haninhoebo and kyopo shinmun, GERMANY
- YAMAMURA Ryo, Co-writer, NOT FORGOTTEN, JAPAN
- YOUNG Deborah, Journalist, VARIETY, ITALY
- AHLUND Jannike, Journalist, Svenska Dagbladet / Var Bostad, SWEDEN
- BELVIORE Francesco, USA
- BLAIRON Yvelise, Programme Committee, Festival International du Film d'Amour, BELGIUM
- BORISOVA Antoaneta, Head of production department, Bulgarian National Film Center, BULGARIA
- CAMHI Leslie, Journalist, Village Voice, USA
- DAKOVSKA Gergana, expert of international relations, Bulgarian National Film Center, BULGARIA
- DORIN ROBAR Filip, Director, Slovenian Film Fund, SLOVENIA
- DORSAY Atilla, Film critic, Sabah Daily, TURKEY
- DULO Karoly, general Secretary, Union of Filmworkers Artists, HUNGARY
- DZANIC Asaf, Vice Minister of Culture, Ministry of Culture, BOSNIA
- ENGLER Prune, programmation & organisation, International Film Festival de la Rochelle, FRANCE
- FERNANDO Harold Claude Musaeus Warnakulasuriya, Film Company Business Executive/ Theater Owner, Nawa Cinema Films, SRI LANKA
- FERNANDO Marcus Walter Warnakulasuriya, Producer/Director/Distributor, Nawa Cinema Films, SRI LANKA
- FLICKER Florian, Film director, THE HOLDUP, AUSTRIA
- GAGIC Nadezda, Documentation Analyst, Institut za Film, YUGOSLAVIA
- GOODYEAR Catherine, Operations Manager, Photobition Walport, GREAT BRITAIN
- GORDON GREEN David, Director, GEORGE WASHINGTON, USA
- GULEA Stere, President, Office National du Film, ROMANIA
- GVOZDENOVIC Suncica Unevska, Film critic, Utrinski Venski, FYROM
- HUSSON Julien, Journalist, La lettre du cinema, FRANCE
- IVANDA Branko, Professor, "Academy of Drama Art-Film, Ministry of Culture", CROATIA
- KEITEL Harvey, "THE BAD LIEUTENANT, THE PIANO, BAD TIMING", USA
- KUCUKTEPEPINAR Esin, Editor, Superonline, TURKEY
- LAKO Adhyrim, External relations, Albanian Film Center, ALBANIA
- LAVRENTIEV Sergey, Journalist, Kultura, RUSSIA
- LIDBERG Jessica, Actress, TOGETHER, SWEDEN
- LIPIVANI Artan, Albanian Film center, ALBANIA
- LOPEZ Ricardo, Ministry of the Interior Press and information office Cinema and audiovisual Department, CYPRUS
- LOREY DE LACHARRIERE Barbara, Journalist, Nelle Zurcher Zeitung, FRANCE
- MARZIYEH Meshkiny, Director, The day I became a woman, IRAN
- MAVROMATI Fotini, Journalist, Freitag weekly, GERMANY
- MYUNG-Hee I, Journalist, KINO & WEEKLY DONG A, KOREA
- ORR Tim, Cinematographer, GEORGE WASHINGTON, USA
- QUENEAU Anne Isabelle, Editor, Gallimard, FRANCE
- RUBEN Drubravka, Researcher, Cinematheque de Macedoine, FYROM

ΟΙ ΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

ΑΞέχαστοι / Wasurerarenu-hitobito

του Μακότο Σινοζάκι (Ιαπωνία, 2000)

Ο Kijima που έχασε την οικογένεια του σε μια αεροπορική επιδρομή, δεν συγκώρεσε ποτέ τον εαυτό του που εγκατέλειψε στην μάχη τον συνάδελφο του Kanayama. Ο Heihachi διευθύνει μια παμπ μαζί με την βαριά άρρωστη γυναίκα του, Yuriko. Αυτή είναι η παλιά Ιαπωνία που έζησε τη βία ενός παρανοϊκού πολέμου.

Από την άλλη υπάρχει η καινούρια γενιά. Ο Mitoshi που δουλεύει σε μια εταιρία η οποία εκμεταλλεύεται γέροντες ανθρώπους παίρνοντάς τα λεφτά

«Αυτό που θέλω να δείξω είναι η περηφάνια, η αγάπη και η ελπίδα μέσα από την βία»

Ο Μακότο συνάντησε πολλούς βετεράνους και πάντα αναρωτιόταν πως αυτοί νιώθουν σε σχέση με την σύγχρονη Ιαπωνία. «Μια Ιαπωνία φαινομενικά ειρηνική αφού η βία έχει τρυπώσει μέσα στη χώρα» όπως λέει ο Μακότο. Έτσι έφτιαξε ένα φιλμ όπου η βία αποτελεί το κύριο συστατικό του όχι όμως για να εμψυχεί η δραματικότητα της ταινίας. Ο Σινοζάκι ξεκίνησε να γυρίζει ταινίες από το Λύκειο ακόμα. Σήμερα ασχολείται εντατικά και με την κριτική κινηματογράφου ενώ είναι φανατικός του μεγάλου στυλίστα διανοούμενου της ιαπωνικής κινηματογραφίας, Τακέσι Κιτάνο. Πέρσι σκηνοθέτησε το ντοκυμαντέρ *Jam Session: official bootleg of Kikujiro* που αφορούσε στο making off της ταινίας του Κιτάνο *Kikujiro*, μια σπάνια ματιά στην περσόνα του μεγάλου δημιουργού, η οποία περιλάμβανε και μια συζήτηση του με τον Ταϊβανέζο σκηνοθέτη Χου Χσιάο Χσεν.

Τζ.Π.

Κυριακή 12 Νοεμβρίου - Ολύμπιον, 15:00 & Cine Προβλήτα 4, 22:30

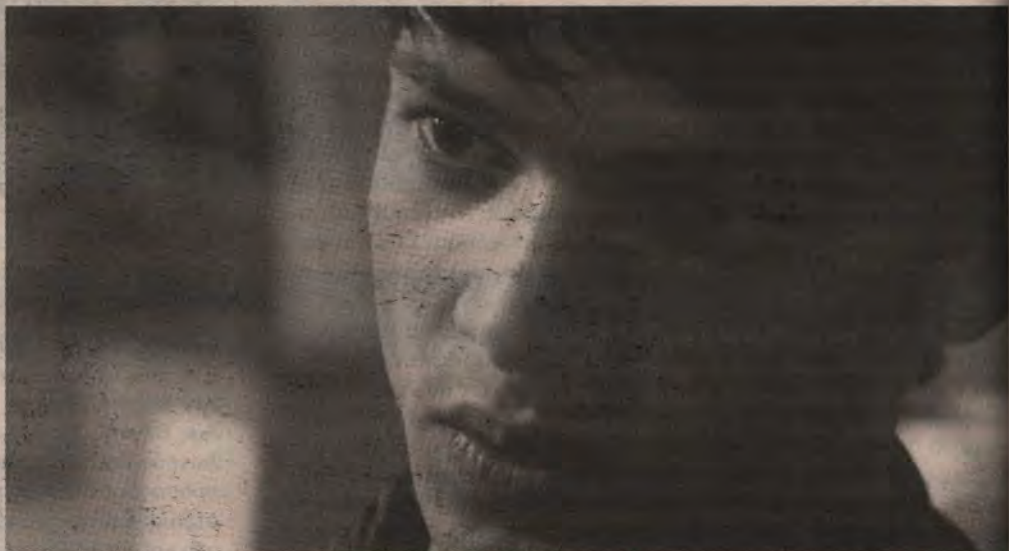
Κλειστοί δρόμοι

του Σταύρου Ιωάννου (Ελλάδα, 2000)

«Γεμάτοι απόγνωση για τους μακροχρόνιους πόθους τους», οι Κούρδοι λαθρομετανάστες καταφθάνουν με χίλιους δυο τρόπους από το κακοιράχαιο Κουρδιστάν στις πύλες των συνόρων μας και συνωθούνται σε αμπάρια, κοτέτσια, αποθήκες ή στην πλατεία Κουμουνδούρου, στο Μενίδι, στο Γκάζι ή το Μεταξουργείο, για μια θέση στον ήλιο.

Αδικημένοι από το αυταρχικό καθεστώς στη χωρίς σύνορα χώρα τους. Πεινασμένοι, ατιμασμένοι. Αποκαμωμένοι από το ταξίδι και το χαράτσι των δουλεμπόρων. Η διαφυγή τους γίνεται η μόνη ελπίδα «που μεστώνει και τρέφει την αναζήτησή τους». Άρρωστοι, άνεργοι, ανέστιοι και αβοήθητοι πρόσφυγες, χωρίς κάρτα εργασίας, χωρίς προσδοκίες και αποσκευές, αναζητούν δρόμους ανοιχτούς προς ένα νέο κόσμο, «που προβάλλει λαμπερά τα φώτα τους προς τη μεριά της δύσης». Στρατιές ολόκληρες ατάκτων, που μαζί με Αλβανούς, Πακιστανούς, νεόπτωχους, τοξικομανείς και λοιπούς μη ευνοημένους παροικούντες, συγκροτούν το σώμα της σημερινής πλέμπας κάθε ευρωπαϊκής μητρόπολης.

Με στοιχεία δανεισμένα από τις αρετές ενός ντοκιμαντέρ, ο φακός του βραβευμένου Σταύρου Ιωάννου (*Εστίον Ουν Τραγωδία*, καλύτερο ντοκιμαντέρ 1994), αποφεύγει ωραιοποιήσεις και εφετζίδικα «πλονζέ». Επιμένει σε περιγραφές άμεσες, ρεαλιστικές και ανθρωποκεντρικές. Τολμώντας «μια βουτιά» στην κοιλιά του ανθρωποφάγου τέρατος που λέγεται προσφυγιά, με-

τανάστευση και εξορία. Για να δείξει σε ταμπλό βιβάν την απουσία της κοινωνικής πρόνοιας ή της συλλογικής ευδιξίας, την ταξική μειοδοσία και το ψεύδος της παγκοσμιοποίησης. Η ταινία δεν χαίρει λαμπερών πρωταγωνιστών, που σύμφωνα με το δημιουργό της «...υποκρίνονται τις βιωμένες αλήθειες των άλλων», αλλά ακολουθεί αυτούς τους άγνωστους συνοδοιπόρους στις αληθινές περιπέτειες της ζωής τους. Χωρίς μακιγιάζ, λούσα και ψιμύδια. Καθώς οι ήρωες «ζουν την περιπέτεια, δεν χρειάζεται να την αποδείξουν». Εμφανίζονται οι Χουσεΐν Αμπτουλάχ, Φαλάχα Χασάν, Αχμέτ Γκούλι, Ζιρέκ Μιζούρι.

Β.Π.

Κυριακή 12 Νοεμβρίου, Ολύμπιον, 19:30

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Ο Βαγγέλης Κατσούλης μιλά για την μουσική της ταινίας

Ποια αίσθηση της ταινίας θέλατε να κάνετε μουσική;

Η ταινία μιλάει για το φοβερό αδιέξοδο των Κούρδων μεταναστών που προσπαθούν να βρουν «στον ήλιο μοίρα», αλλά όλοι οι δρόμοι προς τη σωτηρία τους είναι κλειστοί. Απέφυγα να δω το θέμα σαν πρόβλημα μόνο των Κούρδων και θέλησα αν το δω σαν πρόβλημα πανανθρώπινο. Δεν είναι μόνο οι Κούρδοι που αντιμετωπίζουν έναν κόσμο εχθρικό που τους καταδιώκει και τους απορρίπτει, αλλά πολλές φορές και οι ίδιοι εμείς και μάλιστα στον τόπο που ζούμε. Πολύ συχνά ο σύγχρονος άνθρωπος φτάνει να νιώθει εξορίστος στην ίδια του την πατρίδα. Αυτή την διάσταση θέλησα να δώσω λοιπόν στη μουσική της ταινίας και για να το κατορθώσω χρειάστηκε να βαδίσω στην κόψη του ξυραφιού: να μιλήσω σε μια μουσική γλώσσα που να είναι όσο το δυνατόν πιο πανανθρώπινη και συγχρόνως να έχει τις αναφορές της στον σύγχρονο πολιτισμό του λαού αυτού. Στο δεύτερο αυτό σκέλος ήταν καθοριστικό το γεγονός ότι την μουσική την έγραψα μαζί με την Τάνια Νικολούδη που είναι γνώστης αυτού του μουσικού ύφους και έτσι, εκτός από τη φωνή της, προσέφερε και σημαντικές μουσικές ιδέες.

Υπάρχει κάποια συγκεκριμένη σκηνή στην ταινία που έδωσε σημαντικό έναυσμα για να γράψετε τη μουσική της;

Υπάρχει μια σκηνή όπου ένα από τα πρόσωπα της ταινίας πηγαίνει και βρίσκει κάποιον που, όπως του έχουν πει, μπορεί να τον βοηθήσει αν βρει τον χαμένο του αδελφό. Αντί όμως οποιασδήποτε βοήθειας εμψυχώνει τις κλωτσιές των μπράβων του, που τον πετάνε στο δρόμο, χωρίς πολλά-πολλά. Στο πρόσωπό του είναι ζωγραφισμένη η απόγνωση, η απογοήτευση από έναν κόσμο εχθρικό που τον περιβάλλει, ενώ σιγά-σιγά αναδύεται ένα πείσμα που είναι η απόφαση να συνεχίσει μόνος του, έστω κι αν αυτό του κοστίζει την ίδια του τη ζωή. Το ύφος του προσώπου του εκείνη τη στιγμή συμπυκνώνει για μένα, όλη την ουσία της ταινίας. Όταν κατάφερα να δώσω με τη μουσική αυτά τα στοιχεία και αυτήν την περιέργη βουβή ένταση, κατάλαβα ότι είχα λύσει το πρόβλημα της μουσικής και για όλην την υπόλοιπη ταινία. Είχα βρει το υλικό από το οποίο θα έφτιαχνα τη «ραχοκοκαλιά» όλης αυτής της δουλειάς. Και πιο πολύ από κάθε άλλη ταινία, αυτή η ταινία χρειαζόταν να έχει μια μουσική με «ραχοκοκαλιά», δηλαδή με συνέπεια και λόγο ύπαρξης.

Συνέντευξη: Αναστασία Γρηγοριάδου

Αυτά έχει η ζωή / Asi es la vida

του Αρτούρο Ριποστάιν (Μεξικό-Ισπανία-Γαλλία, 2000)

Η Χούλια είναι μια συνθησίουμένη γυναίκα. Μια μέρα, ο άντρας της την αφήνει για μια άλλη γυναίκα. Ξαφνικά, όλα αυτά για τα οποία αγωνίστηκε, χάνονται. Η Χούλια έκανε συμβιώσεις και μάγια για να συντηρεί τον εαυτό της, τον άντρα και τα δύο της παιδιά. Όταν ο άντρας της την εγκαταλείπει, ο κόσμος της καταρρέει. Έχει χάσει τα πάντα. Ο σπιτονοικοκύρης της της κάνει έξωση, και η Χούλια δεν έχει πια πού να μείνει. Το μόνο που της έχει απομείνει, είναι τα δύο της παιδιά. Όμως, ο πόνος και η λύπη της μεταμορφώνονται σιγά σιγά σε κουράγιο και δίψα για εκδίκηση. Πρέπει να εκδικηθεί. Δε θα του επιτρέψει να της ραγίσει την καρδιά και να φύγει σαν κύριος. Για τη Χούλια, ο κύβος έχει ριφθεί, και δεν υπάρχει περιθώριο υπαναχώρησης.

Κυριακή 12 Νοεμβρίου - Cine Προβλήτα 3, 18:30

Απληστία / Greed

του Έρικ Φον Στροχάιμ (ΗΠΑ, 1924)-ΒΕΤΑ

Ο Στροχάιμ οραματίστηκε ένα αντικομφορμιστικό έπος διάρκειας 9,5 ωρών αλλά οι εμπορικές επιδιώξεις της παραγωγού εταιρίας MGM οδήγησαν στον ακρωτηριασμό του με δυσάρεστα αποτελέσματα στην αφηγηματική του δομή. Η διαμάχη του Στροχάιμ με τον Ίρβινγκ Θάλμπεργκ υπήρξε μνημειώδης. Το κοινό είδε τελικά μόνο 135 λεπτά από το σύνολο της φιλόδοξης εργασίας του Στροχάιμ η οποία συνοψίστηκε σε εννιάμηνια δύσκολα γυρίσματα σε αυθεντικές τοποθεσίες του Σαν Φρανσίσκο, δεκαπέντε μήνες συγγραφής του σεναρίου και κόστος μισό εκατομμύριο δολάρια, ποσό εξωφρενικό για την εποχή. Η ανακατασκευασμένη βερσιόν της ταινίας που θα δούμε στο φεστιβάλ, είναι η πρώτη προσπάθεια να αναστηθεί το όραμα του Στροχάιμ, αλλά δεν είναι το director's cut. Μεγάλο μέρος του υλικού του Στροχάιμ έχει χαθεί, οπότε μιλάμε για μια αποκατάσταση κάποιων στοιχείων όπως τα εφέ του «αφίσκου χρώματος» σύμφωνα με τα σχέδια του Στροχάιμ.

Το τελικό αποτέλεσμα που διαρκεί πάνω από 4 ώρες, οφείλεται στον διακεκριμένο σκηνοθέτη και μοντέρ Richard Schmidlin που κέρδισε την αποδοχή των κριτικών για την δουλειά που έκανε στο director's cut του κλασικού Άρχοντα του Τρόμου του Όρσον Ουέλς και που είδαμε στο φεστιβάλ, το 1998. Η νέα ανακατασκευασμένη εκδοχή παρουσιάστηκε σε παγκόσμια τηλεοπτική πρεμιέρα στις 5 Δεκεμβρίου του 1999, από την Turner Classic Movies, η οποία και «παρήγγειλε» το όλο πρότζεκτ.

Υπήρξε ένα από τα αριστουργήματα του βωβού κινηματογράφου, μια εξαιρετική σκοτεινή σπουδή των αρνητικών στοιχείων της επικράτησης του καπιταλισμού στην Αμερική αλλά ταυτόχρονα και το βατερλώ του σπουδαίου Βιεννέζου σκηνοθέτη της.

Τ.Π.

Κυριακή 12 Νοεμβρίου - Cine Προβλήτα 3, 21:00

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Παίζοντας τον ρόλο του Άμος Γκιτάι
Liron Levo, πρωταγωνιστής της ταινίας Kippur

Πώς αισθανθήκατε ερμηνεύοντας ένα χαρακτήρα βασισμένο στην πραγματικότητα κι ακόμα περισσότερο ένα χαρακτήρα που είναι ο ίδιος ο σκηνοθέτης;

Καταρχήν, ο Άμος χρειάστηκε 27 χρόνια για να αισθανθεί ότι είναι η κατάλληλη στιγμή να βγάλει από μέσα του την πραγματική ιστορία για τον πόλεμο και αντιμετωπίσει τα συναισθήματα του για το γεγονός. Όσο για μένα, ήταν μια πάρα πολύ ενδιαφέρουσα εμπειρία γιατί είχα μπροστά μου την έμπνευση όλη την ώρα, κατά τα γυρίσματα της ταινίας. Μπορούσα συνεχώς να τον κοιτάζω, να τον μελετώ, να τον ακούω, να τον αισθάνομαι και να πάρω ότι χρειάζομαι από την προσωπικότητα του. Πρόκειται για έναν πολύ έξυπνο άνθρωπο, με σπουδαίο ένστικτο και εξαιρετική διαίσθηση. Το να δουλεύω μαζί του ήταν κέρδος για μένα.

Έμεινε ικανοποιημένος από το αποτέλεσμα;

Πάρα πολύ. Μετά την προβολή της ταινίας στις Κάνες, η κόρη του με πλησίασε με δάκρυα στα μάτια για να μου πει πως πραγματικά αισθάνθηκε ότι εγώ ήμουν ο πατέρας της. Στο Ισραήλ, φίλοι του Άμος, μου τηλεφώνησαν για να μου εκφράσουν το ίδιο ακριβώς συναίσθημα.

Πώς δουλέψατε πάνω στο χαρακτήρα σας;

Καταρχήν, περάσαμε από μεγάλη σωματική εκπαίδευση, πήγαμε στο Πανεπιστήμιο να δούμε εφημερίδες της εποχής για να μάθουμε ποια ήταν η ατμόσφαιρα της εποχής πριν από τον πόλεμο και για να μελετήσουμε την ιστορία του πολέμου. Συναντήσαμε επίσης πολύ κόσμο από το στρατό και μάθαμε πώς γίνεται μια διάσωση με ελικόπτερο αλλά και την ψυχολογία του πολέμου που έχει να κάνει με το γεγονός ότι συνήθως σε μια εμπόλεμη κατάσταση, μια ομάδα ανθρώπων που δεν γνωρίζονται καθόλου μεταξύ τους, χρειάζεται να παλέψουν για τη ζωή του μέσα σ' αυτό το χάος.

Στο Ισραήλ, ποια ήταν η υποδοχή της ταινίας;

Πάρα πολύ καλή. Δεν υπήρχαν αντιδράσεις, γιατί κατά την γνώμη μου όταν κάνεις σινεμά, κάνεις τέχνη. Δεν καλείσαι να αντιγράψεις τα γεγονότα όπως ακριβώς συνέβησαν και ως προς αυτό το στοιχείο, τα γεγονότα δεν έχουν σημασία.

Μιλήστε μας λίγο για την δουλειά σας;

Έχω κάνει μια ταινία στην Ουκρανία με τίτλο «Βεντέτα», έχω κάνει μια σειρά στο Ισραήλ που προβάλλεται σε Γαλλία, Ουγγαρία και Σλοβενία και πέρσι συμμετείχα σε πέντε ακόμα σειρές στο Ισραήλ. Τώρα κάνω 2 ταινίες για την τηλεόραση.

Για το ελληνικό σινεμά τι γνωρίζετε;

Γνωρίζω τον Αγγελόπουλο και μου αρέσει πάρα πολύ ο κινηματογράφος του. Εύχομαι να μπορέσω να τον συναντήσω στο φεστιβάλ. Είναι ένας από τους πιο ενδιαφέροντες και ξεχωριστούς σκηνοθέτες, ευφυής και ταλαντούχος, γι' αυτό πιστεύω ότι έγινε και διεθνής.

Σε ελληνική ταινία θα παίζατε;

Θα το έβρισκα πολύ ενδιαφέρον. Κι εδώ πρέπει να πω πως αυτή είναι η τέταρτη φορά που βρίσκομαι στην Ελλάδα. Την πρώτη φορά, έζησα στην Αθήνα για 3 χρόνια, ο πατέρας μου δούλευε εδώ. Όταν ήμουν 17 χρόνων ήρθα για διακοπές. Πήγα στα νησιά, τα Μετέωρα, τα Ιωάννινα και την Κέρκυρα. Σαναήρθα πέρσι μετά τον σεισμό της Αθήνας, πάλι λόγω του πατέρα μου που εργάζεται σε κατασκευαστική εταιρία και ήρθε εδώ να επισκευάσει κτίρια που είχαν πάθει ζημιά.

Συνέντευξη: Τζένη Παυλίδου

Μεθυσμένα άλογα

Zamani baraye masti asbha

του Μπαχμάν Γκομπαντί (Ιράν, 2000)

Η ταινία που κέρδισε τη «Χρυσή Κάμερα» του φεστιβάλ των Κανών διαδραματίζεται σε ένα χωριό του Ιρανικού Κουρδιστάν, στα σύνορα με το Ιράκ. Λόγω των συνεχιζόμενων συγκρούσεων ανάμεσα στις δύο χώρες, η χιονισμένη περιοχή είναι γεμάτη νάρκες και η διέλευση της μια επικίνδυνη υπόθεση για τους Ιρανοί που βγάζουν το ψωμί τους μεταφέροντας λαθραία αγαθά στο Ιράκ με τα μουλάρια τους. Μαζί τους τυραννιούνται και τα ζώα, πράγμα που συγκίνησε τόσο τον σκηνοθέτη ώστε να τα «τιμήσει» δίνοντας αυτόν τον τίτλο στην ταινία του. Το Μεθυσμένα Άλογα αναφέρεται στο γεγονός ότι οι ιδιοκτήτες τους έχυναν ούισκι στην τροφή τους για να μπορούν αυτά ν' αντέξουν στο κρύο.

Η ιστορία επικεντρώνει στην οικογένεια πέντε μικρών ορφανών Κούρδων που έχασαν την μητέρα τους στη γέννα και τον πατέρα τους από μια νάρκη. Η επιβίωση τους είναι σωστός Γολγοθάς και τα πράγματα γίνεται απελπιστικά τραγικά όταν ο γιατρός διαγνώσει πως ο ανάπηρος αδελφός τους θα πεθάνει αν δεν εγχειριστεί σύντομα. Τα αδέρφια του πρέπει επειγόντως να μαζέψουν χρήματα με κάθε κόστος.

Όπως στις περισσότερες ιρανικές ταινίες, έτσι κι εδώ, τα παιδιά κλέβουν την παράσταση. Με συνεχή close up στα πρόσωπα τους, ο Γκομπαντί τ' αφήνει να πουν την αλήθεια τους και να μας συγκινήσουν. Σκηνές όπως αυτές που τραγουδάνε παιδικούς στίχους για το πώς γερνάνε πρόωρα είναι γεμάτες από ενέργεια και ερμηνευτικό ενθουσιασμό παρόλο που είναι ερασιτέχνες όπως και όλοι οι ηθοποιοί του φιλμ. Οι διάλογοι είναι στην γλώσσα των ντόπιων που είναι τόσο η κουρδική όσο και η ιρανική. Στο αυθεντικό αυτό μελόδραμα του Γκομπαντί, εικόνες αβάσταχτης σκληρότητας, αλυστράριστες, εναλλάσσονται με την ομορφιά του τοπίου και στέλνουν ένα ανήσυχο γράμμα στο δυτικό κόσμο. Μιλάει για αγάπη και καρτερικότητα, για ταπεινότητα και ηρωισμό δίγοντας πολιτικά ευαίσθητα κοινωνικά θέματα και χρησιμοποιώντας με πάθος όλα τα «όπλα» του νεορεαλισμού, δίχως όμως την μεταφυσική «φινέτσα» ενός Μαχμαλμπάφ ή ενός Κιαροστάμι. Ο Γκομπαντί ήταν βοηθός σκηνοθέτη στο Ο άνεμος θα μας πάρει του Κιαροστάμι ενώ στην ίδια ταινία έπαιξε και τον ρόλο του νεκροθάφτη που όμως δεν είδαμε ποτέ. Ως ηθοποιός πρωταγωνίστησε και στην ταινία Οι μαυροπίνακες της Σαμίρα Μαχμαλμπαφ. Αυτή είναι η πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία.

Τ.Π.

Κυριακή 12 Νοεμβρίου, Ολύμπιον, 18:00

ΧΑΡΒΕΪ ΚΑΪΤΕΛ: ΜΙΚΡΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Διαφθορά / Bad lieutenant

του Άμνελ Φεράρα (ΗΠΑ, 1992)

Ο κατήφορος προς την κόλαση ενός ναρκομανή και τζογαδόρου αστυνομικού, που προσπαθεί να συλλάβει τους βιαστές μιας καλόγριας.

Κυριακή 12 Νοεμβρίου - Cine Βακούρα, 17:00

Υπενθυμίζουμε ότι ο Χάρβεϊ Καϊτέλ θα παραστεί στην επίσημη έναρξη του αφιερώματος για τον Θόδωρο Αγγελόπουλο, που θα πραγματοποιηθεί στην αίθουσα του ΟΛΥΜΠΙΟΝ σήμερα στις 9.30 το βράδυ. Στην συνέχεια θα ακολουθήσει προβολή της ταινίας Το Βλέμμα του Οδυσσέα, όπου πρωταγωνιστεί.

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Είδαν τα μάτια μας γιορτές του Στέλιου Χαραλαμπίδου

Πόσο ενδεικτικό είναι ένα γεύμα για την κουλτούρα και τον πολιτισμό μιας ολόκληρης γεωγραφικής ζώνης; Ο Στέλιος Χαραλαμπίδης, γνωστός και από το βραβευμένο φιλμ μυθοπλασίας *Άδης* του 1996, παρακολουθεί τις διατροφικές συνήθειες, καθώς και την διαδικασία και τις μεθόδους παραγωγής των αγαθών που καταλαμβάνουν εδώ και αιώνες συγκεκριμένη θέση στο τραπέζι μας. Κρασί, λάδι, ψωμί συνιστούν τα κυρίαρχα συστατικά ενός εύγευστου και διαχρονικού μενού. Στη Μεσόγειο συναντήθηκαν Έλληνες, Ρωμαίοι και Τούρκοι και μοιράστηκαν τη θάλασσα και τα προϊόντα μιας κατά γενική ομολογία ευλογημένης περιοχής.

Ο δημιουργός, έχοντας παρουσία δεκατριών χρόνων στο ελληνικό σινεμά, ανέλαβε το σενάριο και τη σκηνοθεσία του *Είδαν τα μάτια μας γιορτές*, όπου την ξενάγηση στην ανά τους αιώνες κουζίνα έχει αναλάβει η φωνή του Γεράσιμου Σκιαδαρέση, με την περιοδική συνοδεία της μουσικής του Νίκου Κυπουργού. Την παραγωγή του φιλμ έχει κάνει ο ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ, εταιρεία με τον Στέλιο Χαραλαμπίδου, το Θάνο Λαμπρόπουλο και τον Γιάννη Βαρβαρίγο, που ιδρύθηκε το 1988 και έχει υπό την σκέπη της σημαντικά κινηματογραφικά και τηλεοπτικά ντοκιμαντέρ. Η δουλειά τους στο *Είδαν τα μάτια μας γιορτές* έχει εξασφαλίσει τόσο ελληνική (New star) όσο και διεθνή (doc & company) διανομή.

Κυριακή 12 Νοεμβρίου, Ολύμπιον, 13:30.

Βρίσκεστε στη Θεσσαλονίκη για δεύτερη φορά φέτος μετά τη συμμετοχή σας και στις «Εικόνες του 21ου αιώνα» τον Μάρτιο, όπου μάλιστα η ταινία απέσπασε και το βραβείο κοινού. Είστε εδώ ως παραγωγός του φιλμ, για την εταιρεία ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ.

Η εταιρεία ιδρύθηκε το 1988 και έχει ιδιαίτερη σημασία να το επισημάνουμε αυτό, διότι το *Είδαν τα μάτια μας γιορτές* είναι η μόνη ταινία από τις τέσσερις διαγωνιζόμενες στο ντοκιμαντέρ, όπου υπάρχει ανεξάρτητος παραγωγός από την αρχική σύλληψη ως την υλοποίηση της ταινίας. Ειδικεύομαστε στα δημιουργικά ντοκιμαντέρ, κάνοντας και

ευρωπαϊκές συμπαραγωγές, ενώ έχουμε κάνει ήδη και μια μεγάλου μήκους ταινία (*Άδης*) βραβευμένη στη Θεσσαλονίκη το 1996. Επίσης το ντοκιμαντέρ *Συνασμός*, σε σκηνοθεσία Τίμωνά Κουλιμάση και Ηρούς Σιαφλιάκη, πήρε το βραβείο κοινού στη Θεσσαλονίκη και το Κρατικό βραβείο ποιότητας ντοκιμαντέρ το 1998. Ήταν μια συμπαραγωγή με γαλλική εταιρεία, την Lapsus και χρηματοδότηση από τα προγράμματα Media και Eurimages.

Δ.Ξ.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

12 χρόνια ανεξάρτητη παραγωγή ντοκιμαντέρ Θάνος Λαμπρόπουλος και ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ

Ο παραγωγός του ντοκιμαντέρ *Είδαν τα μάτια μας γιορτές* μιλά για την εταιρεία ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ, που ίδρυσαν με τον Στέλιο Χαραλαμπίδου και τον Γιάννη Βαρβαρίγο πριν δώδεκα χρόνια, για την ως τώρα διαδρομή του φιλμ και για το παρόν και μέλλον των ντοκιμαντέρ.

Και τα επόμενα σχέδια;

Θα είναι ένα μεγάλου μήκους ντοκιμαντέρ για το Γιάννη Σεφέρη, σε συνεργασία με το ΕΚΚ, την ΕΤ και την Κυπριακή εταιρεία ΤΕΤΡΑΚΤΙΣ. Σκηνοθετεί ο Στέλιος Χαραλαμπίδης. Ετοιμάζουμε και δυο ταινίες μυθοπλασίας, σε σκηνοθεσία του Τίμωνά Κουλιμάση και του Στέλιου Χαραλαμπίδου. Αυτές βρίσκονται στο στάδιο της έγκρισης από το Κέντρο και από άλλους χρηματοδοτικούς φορείς (EURIMAGES, MEDIA και τηλεοπτικούς σταθμούς).

Ποια θα είναι, όμως, η μελλοντική πορεία του *Είδαν τα μάτια μας γιορτές*; Έχει ήδη εξασφαλιστεί η διεθνής διανομή, μέσω του γραφείου doc & co, που εδρεύει στο Παρίσι και την έχει πάρει για τηλεοπτική διανομή, και για διανομή σε αίθουσα και σε βίντεο. Στην Ελλάδα θα τη διανεμίει η New Star του Βελισσάριου Κοσσυβάκη.

Το γεγονός ότι μετά τον *Άδη* έπονται άλλες δυο ταινίες μυθοπλασίας φαντάζομαι πως δεν σημαίνει μείωση της παραγωγής ντοκιμαντέρ από τον ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ.

Σαφώς και όχι. Αγαπούμε πολύ το ντοκιμαντέρ και αυτό αποτελεί τον πυρήνα της δραστηριότητάς μας πάντα. Άλλωστε γίνονται σημαντικά πράγματα στο είδος τα τελευταία χρόνια, σε Ευρώπη και

Ελλάδα, κυρίως με το ΕΚΚ και την ΕΤ. Προσπεύω ότι με τον καλύτερο προγραμματισμό του ντοκιμαντέρ και στο διεθνές Φεστιβάλ και όχι στις ώρες άγονες όπως οι μεσημεριές, καθώς και με την προσπάθεια να ξεέλθει το φιλμ στην αίθουσα, μάλλον τα πράγματα παίρνουν μια καλύτερη κατεύθυνση. Το ντοκιμαντέρ παραμένει δύσκολο, αλλά με τη συνεργασία και αλληλεγγύη των κινηματογραφιστών και την πίεση στους θεσμοθετημένους φορείς μπορούμε να έχουμε καρπούς.

Έχετε φέρει την ταινία σε Θεσσαλονίκη, Καλαμάτα, Ξανά Θεσσαλονίκη... Ποιες οι εντυπώσεις από τα Φεστιβάλ και από την υποδοχή κοινού και κριτικών στο φιλμ;

Να προσθέσω και τρία διεθνή Φεστιβάλ: ένα στη Δανία, ένα στην Ιταλία και ένα στην Πορτογαλία. Το κλίμα γενικά είναι πολύ θετικό -και σε κριτικές- και η ματιά μας στους γειτονικούς λαούς για να δούμε τα κοινά σημεία πέρα από τις γνωστές πολιτισμικές, κοινωνικές, πολιτικές και θρησκευτικές διαφορές δίνει ότι ενδιαφέρει. Υπάρχουν και δημιουργικές παρατηρήσεις, αλλά είμαστε ευτυχείς και ελπίζουμε ότι στις αρχές του νέου έτους, που θα βγει με τη New Star στην αίθουσα θα πάμε εξίσου καλά.

Συνέντευξη: Δημοσθένης Ξιφιλίνος

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Ερμηνεύοντας έναν σχιζοφρενή Πασχάλης Τσαρουχάς, πρωταγωνιστής της ταινίας *Χαμένος Παράδεισος*

Με συμμετοχές στη *Βιοτεχνία Ονείρων* του Τάσου Μπουλμέτη ή στη *Φανουρόπιτα* και στο *Μη μου Άππου* του Δημήτρη Γιαζουτζάκη, σημαντικούς πρωταγωνιστικούς ρόλους στη *Βασιλική* του Βαγγέλη Σερντάρη (βραβείο πρώτου ανδρικού ρόλου στα διεθνή φεστιβάλ Αργεντινής και Καΐρου το 1998) ή στο *Θα σε δω στην Κόλαση Αγάπη μου* του Νίκου Νικολαΐδη, καθώς και οκτώ ολίγες εμφανίσεις στην τηλεόραση (*Χωρικά Ύδατα*, *Φύγαμε*, κ.ά) ή στο θέατρο (*Μπουμπουλίνα* και *Πόλεμος και Ειρήνη* με τη Μιμή Ντενίσση), ο Πασχάλης Τσαρουχάς, πρωταγωνιστής στην ταινία *Χαμένος Παράδεισος*, μιλάει για την εμπειρία του από τα δύσκολα γυρίσματα που έγιναν στο Καρπενήσι την άνοιξη του 1998 και τη συνεργασία του με τον σκηνοθέτη Θανάση Αντωνίου.

Όλα τα γυρίσματα είναι εξωτερικά. Ποιες δυσκολίες αντιμετωπίσατε;

Η ταινία γυρίστηκε σε 2,5 μήνες, σε εξαιρετικά αντίξοες κλιματολογικές συνθήκες και μου άφησε ένα καμένο χέρι. Σε κάποια σκηνή που ο ήρωας προσπαθεί να ελευθερώσει τα δεμένα χέρια του με τη φωτιά, αντί να κάψουμε τα σκοινιά κάψαμε τα χέρια μας! Είχα δευτέρου βαθμού εγκαύματα. Ήταν πολύ επίπονο. Κατά τα άλλα η εμπειρία μου στα γυρίσματα ήταν πολύ καλή. Εξάλλου ήμουν μόνος με τρεις ωραίες γυναίκες, για

τί να μην περάσω καλά! (...γέλια...) Η αλήθεια είναι ότι ήταν πολύ καλή η συνεργασία μου με τις συναδέλφους μου, αλλά και όλους τους συντελεστές. Πάντως μια σχετική πλάκα υπήρχε... Το θέμα ήταν αρκετά εξωτικό όπως και οι χώροι. Γυρίζαμε σε υψόμετρο τέτοιο, όπου κάθε αλλαγή στο κλίμα την αντιλαμβανόμαστε στη γέννησή της. Υπήρχαν μέρες όπου οι καιρικές συνθήκες άλλαζαν ανά 10 λεπτό. Ήταν εξοντωτικό.

Συναντήσατε «ειδικές» δυσκολίες στην απόδοση ενός τέτοιου ιδιαίτερου χαρακτήρα;

Ερμηνεύω έναν σχιζοφρενή, πλην πολύ ευαίσθητο και τρυφερό άνθρωπο, κάτι που «βγαίνει» νομίζω στην ταινία, όπως «βγαίνει» και η βία, άγρια πλευρά του χαρακτήρα του, όταν αισθανθεί προδομένος και γελασμένος. Η αλήθεια πάντως όσον αφορά τις δυσκολίες προσέγγισης ενός τέτοιου ρόλου, είναι ότι δεν υπάρχουν αντίστοιχες αναφορές από παλιότερους συναδέλφους μας. Η διαταραχή του ήρωα δεν είναι εμφανής με την πρώτη ματιά. Ο ήρωας δεν είναι ένας τύπος που κυκλοφορεί με ένα ταγάρι στην Πατησίων και φτύνει τον κόσμο! Είναι ένας άρρωστος άνθρωπος. Είναι ένας άνθρωπος που λέει με τον πιο φυσικό τρόπο τα πλέον αφύσικα πράγματα. Για μένα εκεί εστιάζεται η ερμηνεία ενός τέτοιου χαρακτήρα. Για το ρόλο, μελέτησα

αρκετά, κυρίως την ερμηνεία του Τζακ Νίκολσον. Τουλάχιστον προσπάθησα... Τεχνικά αυτό που έκανα ήταν να ξυρίσω το κεφάλι και λίγο τα φρύδια μου (για να «ανοίξει» λίγο το σπρω γύρω από το μάτι, να «γράφει» καλύτερα το βλέμμα και έβαλα τουλάχιστον 15 κιλά. Ήταν μεγάλη πρόκληση αυτός ο ρόλος, γιατί δεν γίνονται συχνά τέτοια πράγματα στην πατρίδα μας, δεν υπάρχει προπαιδεία σε τέτοιου είδους θεματικές, ούτε έχουμε ανάλογες αναφορές. Η μεγάλη πρόκληση όμως νομίζω είναι ότι γυρίστηκε σε δύο γλώσσες. Οι σκηνές με διάλογο γυρίστηκαν και ξανδουλεύτηκαν και στα αγγλικά, γιατί η ταινία πουλήθηκε ήδη στο εξωτερικό. Στην αγγλική βερσιόν δεν έχει ήχο «πλάτη» ή πλόνο «φορετά», η φωνή είναι live.

Πώς ήταν η συνεργασία σας με τον σκηνοθέτη Θανάση Αντωνίου; Είναι ένας άνθρωπος που θεωρώ ότι είναι μάστορας στο είδος αυτό του κινηματογράφου. Εξάλλου είναι φαν του θρίλερ. Δεν υπήρξε κανένα πρόβλημα στη συνεργασία μας, συνεννοηθήκαμε αμέσως. Είναι ένας άνθρωπος που κάνει με πολύ κέφι τη δουλειά του, γνωρίζει αρκετά πράγματα, ώστε να βγάλει σε πέρας μια τέτοιου είδους ταινία, με ιδιαίτερες απαιτήσεις.

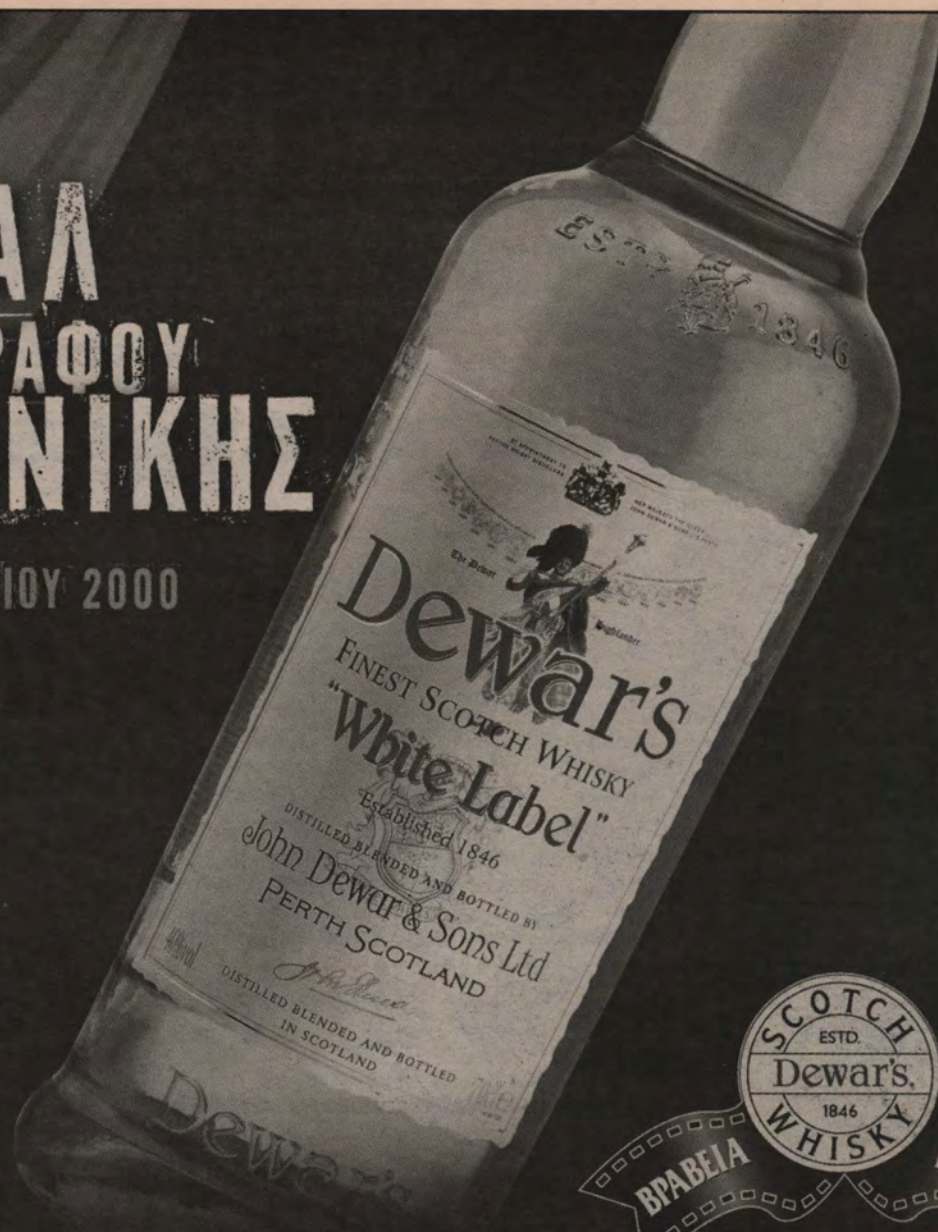
Συνέντευξη: Βούλα Παλασιολόγου

• Οι λέξεις DEWAR'S, WHITE LABEL και o Highlander είναι σήματα κατοχυρωμένα.

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

2000

10-19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2000

Οι Νέοι Ορίζοντες Πίνουν Milko

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΟΡΙΖΟΝΤΩΝ

Κάθε στιγμή είναι στιγμή

Alfa 156 Σας προκαλεί;

0800-500 800

Δίκτυο Alfa Romeo

- 1.6 T.S. 16V - 120 HP • 1.8 T.S. 16V - 144 HP • 2.0 T.S. 16V - 155 HP
- 2.0 T.S. 16V Selespeed - 155 HP
- 2.5 V6 24V - 190 HP

Alfa Romeo
CREDIT

Alfa 156. Μεγαλύτερη ασφάλεια και άνεση, με 4 αερόσακους, ABS με EBD και αυτόματο κλιματισμό. Τέλεια οδική συμπεριφορά, χάρη στις εμπρός τετράπλευρες αναρτήσεις και τις πίσω McPherson. Τεχνολογία αιχ-

μής, με πανίσχυρους κινητήρες, κορυφαίους στην κατηγορία τους. Αισθητική που ξεχωρίζει. Γοητεία που καθηλώνει.

Alfa 156. Σας προκαλεί να την αποκτήσετε τώρα, με την πιο ελκυστική χρηματοδότηση.

Cuore Sportivo

EPT

Η ΕΡΤ στηρίζει τον ελληνικό κινηματογράφο,

Βοηθώντας να γίνουν πραγματικότητα
τα όνειρα των Ελλήνων δημιουργών
για να ταξιδεύουμε στον μαγικό κόσμο
των εικόνων, των ήχων, των συναισθημάτων
καταργώντας σύνορα, αποστάσεις, γλώσσες.

EPT

Χορηγός

www.ert.gr

41^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

ΑΝΑΚΑΛΥΨΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΗΠΕΙΡΟΣ - ΖΑΓΟΡΙΑ

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΑΜΕΡΙΚΗΣ 2, 105 64 ΑΘΗΝΑ,
ΤΗΛ.: 3271300, 3310562, FAX: 3252895

Ο ALPHA αγαπάει
τον κινηματογράφο

ALPHA

Το Άλφα της τηλεόρασης

Film

Institutions

of South

Eastern

Europe

Κινηματογραφικοί Οργανισμοί
της ΝοτιοΑνατολικής Ευρώπης

Δίκτυο συνεργασίας για το μέλλον του κινηματογράφου στην ΝοτιοΑνατολική Ευρώπη

Η ίδρυση του δικτύου αποφασίστηκε
στην Ύδρα, στις 16 Απριλίου 2000,
στο 1ο Συνέδριο που οργανώθηκε με
πρωτοβουλία του Ελληνικού Κέντρου
Κινηματογράφου.

Το 2ο Συνέδριο πραγματοποιείται στην
Θεσσαλονίκη, από τις 13 έως τις 15
Νοεμβρίου 2000.

Αλβανία

Βοσνία Ερζεγοβίνη

Βουλγαρία

Κροατία

Κύπρος

ΠΓΔΜ

Ελλάδα

Ρουμανία

Σλοβενία

Τουρκία

Γιουγκοσλαβία

41ο Διεθνές Φεστιβάλ
Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
Περίπτερο του FISEE
Προβλήτα-Αποθήκη Γ

Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου

Πανεπιστημίου 10 • 106 71 Αθήνα • τηλ.: 36 31 733, 36 34 586

fax: 36 35 086, 36 34 336 • E-mail: info@gfc.gr • http://www.gfc.gr

Animal print

by

whalegraphics

DIGITAL IMAGE PRINTING

always in Style

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ 32, Τ.Κ. 55 133, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΤΗΛ.: 450 280, FAX: 457 227
e-mail: whalegraphics@imagine.gr / web: www.imagine.gr/whalegraphics

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

Η σύγχρονη εκδοτική παρουσία στα ελληνικά γράμματα

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΓΙΟΣ

Σε είδα

να 'σαι αόρατος

Μυθιστόρημα

«Ο έρωτας και μόνο αυτός πηγή της ιστορίας». Και στη σημερινή Αθήνα, μια παρέα νέων αποφασίζει να ζήσει μαζί. Με τον έρωτά τους και με Πίστη, Αγάπη, Ελπίδα ζωντανεύουν μια παρατημένη πολυκατοικία στον Κεραμεικό. Εχθρός τους η εξαφάνιση κάθε συναισθήματος από διάνοιες της επιστήμης και της εξουσίας, που για τη δόξα, τα βραβεία και τα εκατομμύρια πειραματίζονται πάνω στην ανθρώπινη συνείδηση σε εργαστήρια πολυεθνικών για την ανακάλυψη νέων γονιδίων. Ζούμε, άραγε, το τέλος της ανθρώπινης φύσης; Τώρα, στο μηδέν του έρωτα: «Σε είδα να 'σαι αόρατος».

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ζαλόγγου 11, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 330.12.08 – FAX: 382.25.30
www.kastaniotis.com e-mail: info@kastaniotis.com

Το βλέμμα του Οδυσσέα

του Θόδωρου Αγγελόπουλου

Ο ελληνοαμερικανός σκηνοθέτης Α επιστρέφει μετά από πολλά χρόνια στην πατρίδα, αναζητώντας τρεις μπομπίνες ανεμφάνιστου φιλμ των Αδελφών Μανάκη, πιονιέρων του κινηματογράφου στα Βαλκάνια. Η απεγνωσμένη αναζήτηση του φιλμ όπου καταγράφηκε το πρώτο βλέμμα πάνω σε τούτη τη χερσόνησο, γίνεται ταυτόχρονα και η αναζήτηση ενός βλέμματος από πλευράς του Α (του Αγγελόπουλου, κατ' επέκταση), που ψάχνει έναν καινούργιο τρόπο να ξαναδεί τον κόσμο. Τώρα που όλες οι ιδεολογίες κατέρρευσαν, τώρα που το σοσιαλιστικό όνειρο κύλησε στο ποτάμι της Ιστορίας, η περιπέτεια του βλέμματος απέμεινε η μόνη περιπέτεια να αφηγηθείς... Η ταινία έλαβε το Μεγάλο Βραβείο της Κριτικής Επιτροπής και το βραβείο της Διεθνούς Κριτικής στο Φεστιβάλ Καννών, καθώς και το Félix των Κριτικών ταινία της χρονιάς, 1995).

Κυριακή 12 Νοεμβρίου, Ολύμπιον, 21:30

THE MAKING-OF: ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΓΙΑ ΤΟΝ ΘΟΔΩΡΟ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟ Η άλλη σκηνή

του Μιχάλη Δημόπουλου (Ελλάδα, 1975) - ΒΕΤΑ

Η άλλη σκηνή είναι ένα ταξίδι στα παρασκήνια του γυρίσματος του Θιάσου. Στο Αίγιο, στη Λευκάδα, στα Ιωάννινα, στην Άμφισσα, στο Μεσολόγγι, το συνεργείο παρακολουθεί την προετοιμασία, το στίσιμο και το γύρισμα μερικών κλασικών πλάνων του Θ. Αγγελόπουλου.

Κυριακή 12 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 3, 12:00

Ταξίδι μέσα στην ιστορία

του Δημήτρη Μακρή (Ελλάδα, 1977)

Το ντοκιμαντέρ περιέχει αποσπάσματα από το Θίασο και τις Μέρες του '36, σκηνές από τα γυρίσματα των Κυνηγών, συνεντεύξεις με τους ηθοποιούς και τους συντελεστές των Κυνηγών, και τις απόψεις τριών διεθνών προσωπικοτήτων για το έργο του Αγγελόπουλου.

Κυριακή 12 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 3, 13:00

Φοβού τους Έλληνες

του Τζον Τατούλις

Μια ρομαντική κωμωδία για μια βεντέτα που πάει στραβά. Πρόκειται για μια ιστορία πάθους, εξαπατήσεων και συνεχόμενης εκδίκησης, που απλώνεται χρονικά σε τρεις γενιές. Ο Μάνος Πουλάκης είναι ένας ήπιος δάσκαλος, που επιλέγεται για να φέρει σε πέρας μια βεντέτα 57 χρόνων. Όμως, η διδασκαλία στο δημοτικό σχολείο δεν είναι η μοναδική απασχόληση στη ζωή του. Προτού ολοκληρωθεί η ταινία, ο Μάνος θα αναζωπυρώσει μια παλιά φίλια, θα ερωτευτεί, θα γίνει πατέρας και θα δώσει ένα μάθημα ζωής στη μανιασμένη γιαγιά του.

Κυριακή 12 Νοεμβρίου, Cine Βακούρα, 19:00

“Η ταινία του Νίκου Ζαπατίνα σχεδιάστηκε ως μια ταινία χαμηλού προϋπολογισμού, για αυτό το λόγο περιορίσαμε σε χρόνο τα γυρίσματα, που έγιναν σε οκτώ μόνο βδομάδες. Αυτό ήταν και το στοίχημά μας: να γυρίσουμε την ταινία με το συγκεκριμένο budget και σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα, χωρίς αυτό να αποβεί σε βάρος του ποιοτικού ή καλλιτεχνικού αποτελέσματος. Πιστεύω ότι ο κόσμος θα απολαύσει μια ταινία χαμηλού κόστους, αλλά υψηλής αισθητικής. Στο τελικό αποτέλεσμα έχουν συμβάλει πολλοί παράγοντες, κυρίως το κάστιγκ, το θαυμάσιο σενάριο του Ζαπατίνα, η μουσική του Λαυρέντη Μαχαιρίτσα, αλλά και η συνδρομή όλων ανεξαιρέτως των συντελεστών της. Πιστεύω επίσης ότι αφουγκραστήκαμε και τη διάθεση του κοινού που αρέσκεται να απολαμβάνει μια καλή κωμωδία, όπου δεν τον δυσάρεστούν πράγματα που τα ζει κάθε μέρα και συνήθως τα απωθεί. Τελικά μια καλή κωμωδία είναι ένα σχόλιο, είτε δικό μας είτε των θεατών που την απολαμβάνουν, σε όσα συμβαίνουν γύρω μας...”

Τάσος Βασιλείου,
ηθοποιός και παραγωγός της ταινίας Χαμένος Παράδεισος

Βραβευμένες ταινίες του Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους Δράμας 2000

Κυριακή 12 Νοεμβρίου, Παύλος Ζάννης, 13:00

Α' ΒΡΑΒΕΙΟ ΜΥΘΟΠΛΑΣΙΑΣ

Ένας λαμπερός ήλιος

του Βασίλη Λουλέ

Η ρωσίδα μετανάστis Νατάσα αναζητεί μια θέση στον ήλιο της Ελλάδας.

Α' ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΠΟΥΔΑΣΤΙΚΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ

Γκρίζο φρούτο

Θούλη Δοσίου

Όταν η Βάνια κοιτάζεται στον καθρέφτη, βλέπει μια γυναίκα που δεν αναγνωρίζει. Παλεύει να απωθήσει τους εφιάλτες που θέλουν να τη θάψουν ζωντανή, και, στην πορεία, ανακαλύπτει την αισθησιακή απόλαυση που κρύβει το φάγωμα ενός γκρέιπ φρουτ.

Β' ΒΡΑΒΕΙΟ ΜΥΘΟΠΛΑΣΙΑΣ

Καυτός ορίζοντας

Αντώνης Σαμουράκης

Καλοκαίρι με ζέστη στην Εθνική Οδό. Η Μαρία ζει σ' ένα τροχόσπιτο, αποξενωμένη μέσα στην ανιαρή καθημερινότητά της. Μια σύντομη συνάντηση με τον περαστικό Μίλτο· ο έρωτας της μιας ανάσας.

ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΙΔΙΚΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ
«ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ»

Επιδίωξη

Μυρτώ Μακρίδη

Ο Ρέτζι, μουσικός της τζαζ και ηρωινομανής, διακινδυνεύει τη μοναδική ευκαιρία που δίνεται στο συγκρότημά του να πετύχει. Όταν ο Σι Τζέι, αρχηγός του συγκροτήματος, τον διώχνει, ο Ρέτζι θα πρέπει να επιλέξει: ή τα ναρκωτικά ή τη μουσική.

Σ Υ Ν Ε Ν Τ Ε Υ Ξ Η

Όταν αγαπάς τον κινηματογράφο είναι σαν να αγαπάς ένα λουλούδι. Οφείλεις να το ποτίσεις!

Ο πρόεδρος της Εταιρείας Ελλήνων Σκηνοθετών μιλά στο «Πρώτο πλάνο»

Ο Χάρης Παπαδόπουλος δεν είναι νέος στο χώρο του ελληνικού σινεμά. Έχει δουλέψει με πλείστους όσους σκηνοθέτες, συμπεριλαμβανομένου του πωμένου φέτος στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεόδωρου Αγγελόπουλου, επί μακρόν και έχει σκηνοθετήσει φιλμ, με πιο γνωστό από την παρουσία του σε παλιότερο Φεστιβάλ το Προς την ελευθερία. Σήμερα, εδώ και ένα εξάμηνο, ο Χάρης Παπαδόπουλος βρίσκεται στη θέση του Προέδρου της Εταιρείας Ελλήνων Σκηνοθετών και είναι πολύ ενδιαφέρον να δούμε τα άμεσα σχέδιά του.

Είστε στη θέση αυτή εδώ και λίγους μήνες...

Το Μάιο άλλαξε η διοίκηση και ανέλαβε μια νέα διοίκηση με επτά νέα μέλη...

Νέα και ηλικιακά;

Ναι, αν και το πρόβλημα δεν είναι στην ηλικία. Το θέμα είναι να υπάρχει διάθεση για να επιχειρηθεί κάτι καινούριο.

Τι προβλέπεται, λοιπόν;

Οφείλουν να γίνουν αρκετά πράγματα, πάντα όμως με την αναγκαία σεμνότητα και προσοχή. Κατ' αρχάς ετοιμάσαμε ένα πρόγραμμα με τίτλο «Ο δημιουργός σε πρώτο πλάνο», που αφορά πολλές εκδηλώσεις, όπως η πρώτη που έγινε στο κτίριο της Εταιρείας για τους νέους σκηνοθέτες του Φεστιβάλ Δράμας και είχε μεγάλη επιτυχία. Επίσης στο Φεστιβάλ Καλαμάτας τιμήσαμε την Κινηματογραφική Λέσχη της πόλης και εδώ στη Θεσσαλονίκη κάναμε ένα συλλεκτικό cd με κομμάτια από όλες τις ελληνικές ταινίες, που συμμετέχουν στο φετινό πρόγραμμα και η Τίτη Κυριακίδου έφτιαξε ένα περίπτερο με θέμα το αρχείο του κινηματογράφου, όλο ζωγραφιστό και με αναφορές σε ταινίες και σενάρια, το οποίο κατά κοινή ομολογία είναι από τα ωραιότερα του Φεστιβάλ. Θα γίνει και μια εκδήλωση στην Αθήνα στις 9-10 Δεκεμβρίου, με θέμα «Ελληνικός κινηματογράφος και κριτική» με συμμετοχή βεβαίως Ελλήνων κριτικών και σκηνοθετών, καθώς και μια εβδομάδα προβολών στη Λαμία για τον ελληνικό κινηματογράφο (με ταινίες της δεκαετίας του '90 με ιδιαίτερη γραφή), που θα την ξεκινήσει ο Νίκος Κούνδουρος και ο ίδιος θα ανακηρυχθεί επίτιμο μέλος της Εταιρείας Ελλήνων Σκηνοθετών. Τέλος προτείνουμε στον κύριο Υπουργό Πολιτισμού να ετοιμάσει η Εταιρεία Ελλήνων Σκηνοθετών, η Ένωση Σκηνοθετών Θεσσαλονίκης και το Υπουργείο Πολιτισμού το Τρίτο Συνέδριο του Ελληνικού Κινηματογράφου, 13 χρόνια (!) μετά το προηγούμενο.

Πώς εδρε την ιδέα ο Υπουργός;

Ο κύριος Πάγκαλος δέχθηκε την ιδέα και το Συνέδριο θα διεξαχθεί την Άνοιξη. Εκεί θα τεθεί πια το πλαίσιο για τον κινηματογράφο, για το Φεστιβάλ, για τη διανομή, για την παραγωγή, για την παιδεία. Άλλωστε, το βασικό θέμα είναι η ίδρυση επιπέδους αυτής της Ακαδημίας, που θα συνοπάρει με την Ταινιοθήκη, γιατί εκπαίδευση και Ταινιοθήκη είναι ταυτόσημα πράγματα.

Αυτά που αναφέρετε απαιτούν συνεργασία διαφόρων φορέων. Βλέπετε να υπάρχει αυτή η συνεργασία;

Όλοι έχουν πια καταλάβει ότι χρειάζεται σύνθεση απόψεων, ότι το να είσαι απόλυτος δεν οδηγεί πουθενά. Πολλά μπορούν να λυθούν μέσα από συζήτηση και ανταλλαγή απόψεων. Μόνο έτσι αποδεικνύουμε αυτό που όλοι λέμε, δηλαδή ότι αγαπάμε τον κινηματογράφο. Όταν αγαπάς τον κινηματογράφο είναι σαν να αγαπάς ένα λουλούδι. Οφείλεις να το ποτίσεις! Και πρέπει ρίχνοντας το νερό να μην είσαι υπερβολικός...

Υπάρχει, είναι ευδιάκριτη μια ευφορία. Βλέπουμε τα εισιτήρια, την προσέγγιση με το κοινό...

Όντως, αυτή είναι μια εξαιρετική στιγμή για όλους. Παράλληλα, βεβαίως, είναι και μια κρίσιμη ώρα για τον ελληνικό κινηματογράφο. Λέμε ότι ο κόσμος γύρισε, αλλά στην πραγματικότητα δεν είμαστε σίγουροι για το κατά πόσο γύρισε ούτε για το εάν πρόκειται για μια παροδική επιστροφή, κάτι που οφείλουμε να αποτρέψουμε. Πρέπει να υπάρξει συνέχεια.

Συνέντευξη: Βούλα Παλασιόλου, Δημοσθένης Σιφιλίνος

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Die Fremde The stranger Götz Spielmann AUSTRIA, 2000

Götz Spielmann's *The Stranger* is a modest masterpiece, a carefully wrought, elliptical gem of a film. Taking its cue from recent femme fatale works such as *The Last Seduction* and *Bound*, it turns its "mysterious stranger" theme completely inside-out, weaving fortuitous encounters and devious double-crossings through the streets of modern Vienna. Many men would lay down their lives for an enticing knockout like Mercedes. But beauty and charm can be fickle: they can open many doors, but also lead to destruction. Her boyfriend Rainer knows this all too well, watching her feminine wiles distract the customs officers. Once they've smuggled their kilo of cocaine into the city, all that is left to do is sell it to their contact. A bundle of cash is a great cure for a faltering relationship: or so they think. When Mercedes loses her favourite music tape, they fail to recognize it as a fatal omen. Harry is an airport cabbie. Divorced, lonely, resigned to the emptiness of life, his is a solitary existence. When he finds the tape in his cab, he stuffs it into the glove box: who knows when he might reacquaint himself with the captivating woman who dropped it? Harry may not know it, but his world is about to get a lot more interesting. Left holding the bag when the drug deal goes sour, and with no money or other contacts in the city, Rainer does the one thing he does best: he gets high. Disgusted, Mercedes once again finds herself in Harry's taxi, only this time to make him an offer he can't refuse. She leaves Rainer behind, and Harry becomes another pawn in Mercedes' game of deceit. Full of vigour and originality, *The Stranger* takes us to places rarely seen in contemporary cinema. Spielmann's cool-headed direction puts the audience through the wringer; with each twist and turn, we know in our hearts this tale can only lead to a devastating conclusion.

Dimitri Eipidis

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Το γράμμα / La lettre

του Μανουέλ ντε Ολιβέιρα
(Πορτογαλία/Γαλλία/Ισπανία, 1999)

Η δεσποινίς ντε Σαρτρ έχει ήδη ζήσει την πρώτη της ερωτική απογοήτευση. Ένα βράδυ, τη συστήνουν σ' έναν φημισμένο γιατρό, τον Ζακ ντε Κλεβ. Ο γιατρός ερωτεύτηκε την κοπέλα όταν την είδε να διαλέγει ένα κολιέ σ' ένα γνωστό κοσμηματοπωλείο στην Πλας Βαντόμ. Η κοπέλα δέχεται να τον παντρευτεί...

Παραγωγή: Πάουλο Μπαράνκο - Cine Προβλήτα 2, 13:00

Alaska.de

της Έστερ Γκρόνενμπορν (Γερμανία, 2000)

Η 16χρονη Ζαρμίνε αναγκάζεται να μείνει με τον πατέρα της στα προάστια του Ανατολικού Βερολίνου. Μοναδικός της φίλος, ο συνομήλικός της, Εντνί και ο καλύτερός του φίλος, Μίσα. Σ' ένα πάρτυ προς τιμήν της αποφυλάκισης του Μίσα, τα δύο παιδιά έρχονται στα χέρια με έναν συνομήλικό τους από άλλη συνοικία. Ο Εντνί σκοτώνει κατά λάθος το παιδί...

Αναζητήσεις - Παύλος Ζάννας, 15:00

Η Κλεό από τις 5 ως τις 7 Cléo de 5 à 7

της Ανιές Βαρντά (Γαλλία, 1961)

Η Κλεό, μια όμορφη τραγουδίστρια, περιμένει τα αποτελέσματα μιας ιατρικής εξέτασης. Από τη δεισιδαιμονία μέχρι το φόβο, από την οδό ντε Ριβολί μέχρι το Café du Dôme, από την κοκεταρία μέχρι το άγχος, κι από το σπίτι της μέχρι το Παρκ Μονσουρί, η Κλεό ζει ενενήντα προσωπικά λεπτά. Ο εραστής της, ο μουσικός της, μια φίλη, και στη συνέχεια ένας στρατιώτης, της ανοίγουν τα μάτια για το τι είναι ο κόσμος.

Αναζητήσεις - Cine Προβλήτα 2, 15:30

Άγγελοι του Σύμπαντος Englar alheimsins

του Φρίντρικ Θορ Φρίντρικσον (Ισλανδία, 2000)
Όταν η συμπεριφορά του Πωλ αρχίζει να γίνεται ανεξέλεγκτη, οι γονείς του αναγκάζονται να τον

στείλουν στο ψυχιατρείο. Εκεί, ο Πολ πιάνει φίλεις με τους άλλους τροφίμους. Ένας από αυτούς είναι πεπεισμένος ότι έγραψε όλα τα τραγούδια των Μπιτλς, κι ότι τους τα έστειλε με τηλεπάθεια. Ένας άλλος είναι καλλιεργημένος και ευγενικός, μόνο που κάθε τόσο νομίζει πως είναι ο Χίτλερ. Ένας τρίτος επιμένει ότι έγραψε τη διδακτορική του διατριβή πάνω στον Σίλερ κι ότι την υποστήριξε στο Πανεπιστήμιο της Κίνας...

Κυρίως Πρόγραμμα - Παύλος Ζάννας, 17:30

Ο ποταμός Σουζού / Reka Suzhou

του Λου Γιέ (Κίνα-Γερμανία, 2000)

Ένας μοναχικός άντρας με μια βιντεοκάμερα περιπλανιέται στους δρόμους της Σαγκάης. Μια μέρα, στη ζωή του εισβάλλει ο Μαρντάρ, που έχει μόλις βγει από τη φυλακή όπου είχε μπει για την απαγωγή της νεαρής φίλης του, της Μουντάν. Η Μουντάν λέγεται πως πήδηξε από μια γέφυρα στον ποταμό Σουζού. Μόνο ο Μαρντάρ είναι πεπεισμένος ότι η κοπέλα είναι ζωντανή...

Κυρίως πρόγραμμα - Cine Προβλήτα 2, 18:00

Η ξένη / Die fremde

του Γκότζ Σπλιμαν (Αυστρία, 2000)

Ο Χάρι είναι ταξιτζής. Ζει μόνος, στα προάστια της Βιέννης, και δουλεύει μόνο τη νύχτα. Η Μερσέδες είναι από το Μεξικό. Εξωτική, πανέμορφη και σαγηνευτική, είναι σίγουρη για τον εαυτό της, μα και αφελής. Μαζί με τον γερμανό φίλο της, έχουν φέρει λαθραία στην Αυστρία ένα κιλό κοκαΐνη, με σκοπό να βγάλουν γρήγορα λίγα λεφτά. Αυστριακός Κινηματογράφος - Παύλος Ζάννας, 20:00

Απιστία / Trolösa

της Λιβ Ούλμαν (Σουηδία, 2000)

Η Μαριάν έχει έναν ευτυχισμένο γάμο με τον Μάρκου, διακεκριμένο μαέστρο. Έχουν μια ενιάχρονη κόρη, την Ιζαμπέλ. Ο καλύτερος φίλος του Μάρκου είναι ο Ντάβιντ. Ένα βράδυ, κι ενώ ο Μάρκου λείπει, ο Ντάβιντ έρχεται επίσκεψη ως συνήθως. Όμως, κάτι αλλάζει, κι αυτό

Cherchez la femme

που κάποτε ήταν μια ασφαλής, πλατωνική σχέση ανάμεσα στη Μαριάν και στον Ντάβιντ, ξαφνικά έχει γίνει κάτι άλλο.

Κυρίως πρόγραμμα - Cine Προβλήτα 2, 20:30

Ένα αληθινό θηλυκό Une vraie jeune fille

της Κατρίν Μπρεγιά (Γαλλία, 1975)

Η Αλίσ, μαθήτρια σε οικοτροφείο, έρχεται να περάσει τις καλοκαιρινές διακοπές με τους γονείς της στη γαλλική επαρχία. Στο προνιστήριο της οικογένειας εργάζεται κι ένας νεαρός, ο Ζιμ. Ο δουλειές δεν πάνε καλά, αν και το ζεύγος Μπρεγιά είναι πολύ υπερήφανο για να το ομολογήσει και η αδιάφορη στάση του Ζιμ απέναντι στη δουλειά δε βοηθάει. Η Αλίσ ελκύεται από τον Ζιμ, αλλά φοβάται να του το δείξει, θεωρώντας ότι γι' εκείνον είναι σαν να μην υπάρχει.

Γαλλικός κινηματογράφος - Παύλος Ζάννας, 22:30

Σχεδόν τίποτα / Presque rien

του Σεμπαστιέν Λιφσίτς (Γαλλία, 2000)

Δύο έφηβοι, ο Ματιέ κι ο Σεντρίκ, γνωρίζονται να καλοκαίρι, νιώθουν να ελκύονται και αφήνουν αχαλίνωτες τις ερωτικές τους επιθυμίες. Ο Ματιέ αποφασίζει να φύγει από το σπίτι των γονιών του και να ζήσει με τον Σεντρίκ. Τον επόμενο χειμώνα τίποτα δεν θα έχει μείνει πια από τον έρωτά τους. Γαλλικός κινηματογράφος - Cine Προβλήτα 2, 23:00

Αυστριακός Κινηματογράφος Μια προσέγγιση από τον Götz Spielmann, σκηνοθέτη της ταινίας Η ξένη (Die Fremde) 2000

Διαφοροποίηση από το Γερμανικό κινηματογράφο

Οι κινηματογραφίες των δύο χωρών είναι σχετικά διαφορετικές στο βαθμό που γνωρίζω. Είναι σαν να συσχετίζουμε τον Γερμανικό με τον Ολλανδικό κινηματογράφο. Φυσικά είναι γνωστοί κάποιιοι σκηνοθέτες από τη Γερμανία αλλά το ίδιο ισχύει και για τους Δανούς. Υπάρχουν μερικές φορές συμπαραγωγές αλλά όχι σε πολύ μεγάλο βαθμό.

Μικρή χώρα, λίγες

κινηματογραφικές παραγωγές, αναλογικά αυξημένη παρουσία στα διεθνή Φεστιβάλ

Στην Αυστρία υπάρχει ένα ρεύμα κινηματογραφικής παραγωγής εδώ και 20 χρόνια. Παλιότερα το σινεμά ήταν σχεδόν ανύπαρκτο λόγω έλλειψης χρημάτων από το κράτος: επίσης δεν ήταν οικονομικά ενδιαφέρον για τους παραγωγούς. Κάνουμε περίπου 10 ταινίες το χρόνο, όχι περισσότερες και αναλογικά - μικρή χώρα, λίγα χρήματα - ο Αυστριακός κινηματογράφος είναι πολύ καλός. Για παράδειγμα στο Φεστιβάλ του Τορόντο που με κάποιο τρόπο προτείνει μια σφαιρική ματιά από τον κινηματογράφο του κόσμου, αυτή την χρονιά υπήρχαν πέντε Αυστριακές ταινίες και νομίζω επτά ή οκτώ Γερμανικές: αλλά στη Γερμανία γίνονται δέκα φορές περισσότερες ταινίες απ'ότι στην Αυστρία.

Ποικιλία γραφής

Οι ταινίες είναι πολύ διαφορετικές. Δεν υπάρχει Αυστριακό ύφος κι αυτό επιτρέπει και προκαλεί αρκετές συζητήσεις μέσα στην ίδια τη χώρα. Υπάρχει μια πολύ ενδιαφέρουσα πειραματική σκηνή κινηματογράφου, με μεγάλη

Αγνωστός Κωδικός, του Μίκαελ Χάνεκε

Αυστριακός κινηματογράφος δεν έχει γίνει γνωστός μέχρι σήμερα στον υπόλοιπο κόσμο παρά μονάχα αποσπασματικά, όπως για παράδειγμα με την περίπτωση του Haneke, ένα όνομα αναγνωρισμένο. Ωστόσο τελευταία γνωρίζουν επιτυχία Αυστριακές ταινίες σε διάφορα φεστιβάλ. Η Αυστριακή κινηματογραφική σκηνή είναι ασυνήθιστη κι ενδιαφέρουσα. Εκτιμώ το γεγονός πως επιλέχθηκαν πέντε ταινίες για το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης. Για πρώτη φορά στην Ευρώπη ρίχνεται μια αχτίδα φωτός στις ταινίες μας.

Ο ρόλος του Michael Haneke

Είναι σημαντικός για έναν πολύ απλό λόγο: οι νέοι σκηνοθέτες αντιλήφθηκαν πως είναι δυνατό να γνωρίσουν επιτυχία στο εξωτερικό, δεν είναι ένα μυστικό το πώς το κάνουν. Απλά πρέπει να κάνουν όπως αυτός, να πιστέψει σε αυτό που θέλει να πει. Ο Χάνεκε συζητιέται πολύ στην Αυστρία, υπάρχουν αρκετοί που δεν τους αρέσει η δουλειά του. Εμένα μου αρέσει, νομίζω πως είναι ένας πολύ καλός σκηνοθέτης με μια πολύ καθαρή ματιά, ένας δεξιόχρηστος. Συχνά μοιραζόμαστε με συζητήσεις την ματιά μας για τον κόσμο και για το τι σημαίνει να είσαι άνθρωπος. Έχουμε διαφορετικές απόψεις αλλά παραμένουμε φίλοι. Οποιοδήποτε είναι ένας σημαντικός άνθρωπος επειδή είναι πολύ επιτυχημένος από καλλιτεχνική σκοπιά. Είναι ένας ριζοσπαστικός στοχαστής και σκηνοθέτης. Είναι δύσκολο να συζητήσεις μαζί του επειδή πάντα έχει ένα καλύτερο επιχείρημα."

Επιμέλεια: Χρήστος Καλλιόπουλος

Η Κατρίν Μπρεγιά εμφανίστηκε στον χώρο του κινηματογράφου ως ηθοποιός στο *Τελευταίο τανγκό στο Παρίσι*. Σε διάστημα τριάντα περίπου χρόνων έγραψε 6 μυθιστορήματα και σκηνοθέτησε 7 ταινίες. Συνεργάστηκε μεταξύ άλλων με το Φεντερικό Φελίνι στη συγγραφή του σεναρίου της ταινίας του *Και το πλοίο φεύγει*. Συχνά το θέμα των ταινιών και των βιβλίων της είναι η αναπαράσταση του σεξ δίχως αρχή και τέλος. Οι ταινίες της μέχρι το *Romance* (1999) είχαν ελάχιστη εμπορική επιτυχία. Η λογοτεχνία την βοήθησε, στα ενδιαμέσια κενά διαστήματα, να πείσει ενδεχόμενους χρηματοδότες των κινηματογραφικών της σχεδίων. Συνεργάζεται πολύ καλά με τους ηθοποιούς της από τους οποίους αποσπά ξεχωριστές ερμηνείες. Το πρώτο της βιβλίο το έγραψε σε ηλικία 16 ετών, εκδόθηκε στο Παρίσι όταν ήταν 18, το 1968, ενώ η πώλησή του απαγορεύτηκε σε άτομα κάτω των 18 ετών!

Catherine

Έρωτας χωρίς αρχή και τέλος

Πέρα από σκηνοθέτις είστε και λογοτέχνης. Ποιό σημείο διαφοράς των δύο μέσων έκφρασης ξεχωρίζετε;

Το πλεονέκτημα του κινηματογράφου σε σχέση με την λογοτεχνία είναι πως μέσα σ'ένα πράγμα μπορούμε να βάλουμε το αντίθετό του. Δηλαδή ήμουν παθιασμένη από το γεγονός πως η ηθοποιός μου στο *Romance* θα κέρδιζε την συμπάθεια του κοινού. Το γεγονός ότι μετέδιδε έναν χαρακτήρα αγνότητας και ενθουσιασμού στον θεατή, σχεδόν το αντίθετο απ'ότι θα έκανε μια ταινία πορνό, μια ταινία τολμηρή ή όπως αλλιώς θα την λέγαμε.

Εδώ και καιρό εκδηλώνετε το ενδιαφέρον σας για την πορνογραφία. Πώς κατά την γνώμη σας μια ταινία όπως το *Ένα Αληθινό Θυληκό* ή το *Romance* διαφοροποιείται από μια ταινία πορνό;

Όπως γνωρίζετε, ο κινηματογράφος είναι ίσως η μόνη τέχνη όπου οι καλλιτέχνες κατά βάθος συμμετέχουν στη λογοκρισία, σαν αυτό να τους ευχαριστεί, σαν να τους βολεύει. Πιστεύω πως είναι ένα θέμα σύνθετο για να το προσεγγίσουμε. Μια ταινία είναι πορνό όταν καταναλώνεται σαν αντικείμενο φιληδονισμού. Μια ταινία πορνό έχει μια ετικέτα, αντιπροσωπεύει ένα μοντέλο. Επειδή δεν είμαστε μέσα στο μοντέλο, πιστεύω πως, με το κίνητρο να δημιουργήσουμε μια βιομηχανία των πορνο-ταινιών, φτάσαμε στο σημείο να βάλουμε στο κεφάλι των νέων πως το σεξ, είναι φυσικά η πορνογραφία και μια πορνογραφία πολύ χαμηλού επιπέδου τελικά. Μια πορνογραφία της σεξουαλικής μιζέριας, της ντροπής φυσικά και του εξευτελισμού. Υπάρχει κατά κάποιο τρόπο μια εθελοντική πολιτική συμπεριφορά, η εξουσία να μπορεί να εξυπηρετείται από το σεξ το οποίο είναι μια αφορμή απαραίτητη για τον άνδρα για να διαμορφώσει την ταυτότητα του. Και αν δώσουμε στην ταυτότητα του άνδρα κάτι το υποβαθμισμένο, κάνουμε ανθρώπους οι οποίοι κυβερνούνται με ευκολία. Αυτή είναι η προσωπική μου άποψη.

Οι ταινίες μου δεν περιέχουν την πρόκληση αλλά την εξέγερση. Αυτή που σχετίζεται με μια παιδεία εξαιρετικά πουριτανική. Στη ζωή είμαι σύμφωνη με όλες τις αναστολές και τις ενοχές.

Σύμφωνα με την γνώμη σας οι γυναίκες εξοκολουθούνε ακόμη και στη σημερινή κοινωνία να είστε υποβαθμισμένες σε σχέση με τους άνδρες;

Φυσικά, ακόμη και σήμερα βλέπω νέες γυναίκες 35 χρόνων οι οποίες δεν έχουν ιδέα του τι ήταν πραγματικά το φαινόμενο Μπριζίτ Μπαρντό. Γιατί της φερθήκαν από την μια σαν γυναίκα και από την άλλη ως πόρνη. Δεν έχουν ιδέα ποια ήταν η πρόσφατη εικόνα της γυναίκας, ακόμη και στις χώρες οι οποίες θεωρούνται ανεπτυγμένες, δεν έχουν ιδέα του ποια ήταν η εικόνα εξαιρετικά υποβαθμισμένη, όπου η γυναίκα πέρα από όλα ήταν υπό την

Η ταινία *Ένα Αληθινό Θυληκό* της μυθιστοριογράφου και σκηνοθέτιδας Catherine Breillat, αρκετά μπροστά από την εποχή της, δεν προβλήθηκε για 25 χρόνια από την χρονιά παραγωγής της. Ο λόγος ήταν η απαγόρευση της από τον αρμόδιο φορέα στη Γαλλία το 1975. Με ρεαλιστικό τρόπο, ερεθίζοντας παρά σοκάροντας, εστιάζει στις σεξουαλικές αναζητήσεις και φαντασιώσεις ενός κοριτσιού στην ηλικία της εφηβίας. "Οι ταινίες μου δεν περιέχουν την πρόκληση αλλά την εξέγερση" σημειώνει η σκηνοθέτιδα.

“Πρέπει να αλλάξουμε τους αισθητικούς κώδικες. Η ηθική αποστροφή ανήκει στην αισθητική τάξη. Είναι απαραίτητο να αντιμετωπίσουμε το γεγονός ότι κάθε τι το οργανικό μας φοβίζει. Το αιδού είναι σαν τη μαύρη τρύπα του σύμπαντος.”

κηδεμονία του άνδρα χωρίς καμία αμφιβολία. Σε όλες τις πράξεις της ζωής της η γυναίκα εξαρτιόταν από τον άνδρα. Για παράδειγμα πριν από 25 χρόνια στη Γαλλία η γυναίκα δεν μπορούσε ν'ανοίξει λογαριασμό στην τράπεζα χωρίς την έγκριση του άνδρα της. Ενώ εκείνος μπορούσε χωρίς την δική της. Το ζευγάρι σημαίνει το να κάνουμε τα πράγματα δια του δύο, κάτι το οποίο μπορώ να το καταλάβω. Σχεδόν τα πάντα είναι κατά κάποιο τρόπο θέμα σωστής κρίσης.

Πώς βλέπετε την λεγόμενη σεξουαλική απελευθέρωση;

Δεν πιστεύω πως έχουμε μια μόνη ζωή στην σεξουαλική μας συμπεριφορά αλλά πολλαπλότητες και πιστεύω πως το σεξ στους ανθρώπους, και αυτό μας διαφοροποιεί από τα ζώα, δεν κυριαρχείται από τον νόμο της αναπαραγωγής αλλά τελικά από τον νόμο της ερωτικής μεταφοράς, στο υψηλότερο επίπεδο, στο επίπεδο των ιδεών. Είναι αλήθεια πως ο έρωτας είναι ένα ιδανικό, δεν είναι ένα συνηθισμένο συναίσθημα. Είναι δηλαδή ένα συναίσθημα υπερβατικό. Για μένα το σεξ στην ανθρωπότητα είναι η πόρτα της υπέρβασης. Φυσικά όταν δεν αναμένουμε τα ιδανικά μας μερικές φορές θέλουμε να κάνουμε το αντίθετο. Δηλαδή θέλουμε να πάμε στο χειρότερο και αυτή είναι η ιδέα του ρομαντισμού, η ιδέα της αυτοκαταστροφής των πραγμάτων όταν δεν φτάνουμε στο σημείο να πετύχουμε το σημείο της καθαρότητας. Η σεξουαλική απελευθέρωση δεν νομίζω πως υπάρχει τελικά στο σημείο εκείνο το οποίο δεν είναι ποτέ μια ελευθερία. Είναι σχεδόν πάντα ένα πράγμα το οποίο κάνουμε είτε μ'ένα ιδανικό συναίσθημα είτε σαν ένα συναίσθημα αυτοκαταστροφής, το οποίο νιώθουμε πολύ έντονα. Αν έχουμε την επιλογή, είναι πάντα το συναίσθημα του ιδανικού το οποίο επανέρχεται. Κάθε φορά που ερωτευόμαστε στη ζωή νομίζουμε πως αυτό που νιώθουμε είναι ένα αιώνιο συναίσθημα. Όλος ο κόσμος νιώθει το ίδιο. Νομίζω πως οι σεξουαλικές σχέσεις για τις γυναίκες ακόμη και χωρίς οποιοδήποτε συναίσθημα αγάπης, είναι κάτι το οποίο δεν τις φθείρει ποτέ, είναι κάτι που περιέργως τις ανυψώνει διαρκώς, στην περίπτωση βεβαίως που το γνωρίζουν. Παρόλα αυτά, αν θέλουμε να εφεύρουμε τη φθορά, μπορούμε να το κάνουμε.

Υπάρχουν κάποιοι κλασικοί συγγραφείς που σας εμπνέουν; Ναι, τα έργα του Ντε Σάντ, του Σενέκα και του Λοτρεαμόν. Ο Λοτρεαμόν, για παράδειγμα, μου έδειξε πως στην υπερβολικά γραμματική και καρτεσιανή γλώσσα μας η πρώτη έννοια έχει πολύ μικρή σημασία, αν η λέξη δεν εισέρχεται σε μια δεύτερη έννοια, φανταστική ενός είδους μουσικής. Οι συγγραφείς που έχουν πραγματικά την δυνατότητα εισόδου στη μουσικότητα της γλώσσας, τελικά δεν μιλούν παρά για το σεξ.

Συνέντευξη: Χρήστος Καλλίτσης

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ 15

PI OXANA OTAGH

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Π Ρ Ο Σ Ω Π Α

Goran Rebic

[...] Δεν ήθελα να δείξω τα θύματα (των βομβαρδισμών) κατευθείαν. Ακόμα και ο οπερατέρ του οποίου το υλικό στην ταινία απεικονίζει τα σωματικά βάσανα και τις ταλαιπωρίες, ακόμα και αυτός περιγράφει κάτι έμμεσα. Κάνει μια πιο γενική δήλωση για τον πόλεμο δείχνοντας την καταστροφή ενός Κέντρου Πληροφόρησης. Ή για παράδειγμα ο οικολόγος: ενδιαφέρεται για κάτι άλλο, για την καταστροφή του περιβάλλοντος που ο πόλεμος προκάλεσε.

[...] Ήθελα να κάνω

αντιληπτά τα συναισθήματα και τις εμπειρίες που έζησαν αυτοί οι άνθρωποι σ' αυτά τα δέκα χρόνια, στην διάρκεια των οποίων η χώρα ήταν σε μόνιμη κατάσταση πολέμου. Ήθελα να τους δώσω φωνή. Αυτός

ήταν και ο πρωταρχικός λόγος για τον οποίο έκανα την ταινία *Η Τιμωρία*, ειδικά αφού και εγώ ο ίδιος έζησα αυτήν την περίοδο των βομβαρδισμών σε μια κατάσταση μόνιμης αδυναμίας και οργής, και επίσης θλίψης για αυτά που συνέβαιναν στους Αλβανούς στο Κόσοβο.

Μου τηλεφώνησε ο Franz Novotny, ο παραγωγός της ταινίας, λίγες μέρες αφού οι βομβαρδισμοί είχαν ξεκινήσει. Με ρώτησε τι θα μπορούσα να κάνω και αφού εγώ δεν είχα καμία διάθεση να ασχοληθώ με την πολιτική, θέλησα να κάνω μια ταινία γι' αυτούς, κάτι που να περιγράφει μεταξύ άλλων και το αίσθημα της αδυναμίας. Στην αρχή του πολέμου ήμουν σε κατάσταση πλήρους σύγχυσης και ίσως θα ήμουν απόλυτα "χαμένος" αν δεν είχα το κίνητρο να γυρίσω αυτήν την ταινία.

Φυσικά και εγώ πρωταγωνιστώ στην ταινία. Ήταν εξαιρετικά σημαντικό για μένα να είμαι ένας απ' αυτούς τους ανθρώπους που βρίσκονται στην ταινία, να είμαι ένα άνθρωπος με πρόσωπο. Όπως λέει στην ταινία και ο θεατρικός συγγραφέας Bijana Srbljanovic: «είναι ο καιρός που οι άνθρωποι με πρόσωπο να βγουν μπροστά και να μιλήσουν».

Αυτά για τα οποία μιλώ στην ταινία είναι αυτά που έχω ζήσει εγώ ο ίδιος: είναι η προσωπική μου ιστορία. Στην αρχή δεν είχα την πρόθεση να μιλήσω μέσα από την φόρμα ενός ντοκιμαντέρ. Ήθελα στην πραγματικότητα να γυρίσω μια ταινία μεγάλου μήκους που θα προσέγγιζε το θέμα έμμεσα και μέσω της μυθοπλασίας, θα μιλούσε για πράγματα που με συγκινούσαν. Όμως όταν ο πόλεμος ξεκίνησε αυτή η διαφορετικού είδους ταινία ήρθε και με βρήκε χωρίς εγώ να έχω ψάξει γι' αυτήν.

Αποσπάσματα από συνέντευξη του σκηνοθέτη στα production notes της ταινίας
Απόδοση: Δημήτρης Μπάμπας

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

Σκυλίσια Ζωή / Pasji zivot

του Michko Netchak (Κροατία, 2000) - BETA

Γυρισμένη σε ψηφιακό βίντεο αυτή η ταινία είναι ένα πορτρέτο για ένα πρόσωπο και για τη σχέση του με τα ζώα. Βρισκόμαστε στο 1992, λίγο πριν ξεκινήσει ο εμφύλιος πόλεμος στην Βοσνία. Ο Vladimir Vukonic είναι 19 χρονών και σπουδάζει βιολογία στο Πανεπιστήμιο του Σαράγιεβο. Είναι ζωόφιλος και αγαπά ιδιαίτερα το γαλλικό μπουλντόγκ του, την Ρέα: Σε λίγο ο πόλεμος ξεσπά και τα πάντα ανατρέπονται. Ο Vladimir χάνει τα αγαπημένα του πρόσωπα - τους γονείς του, τον αδελφό, την φίλη του - και ξεσπιτώνεται. Το μόνο που του απομένει είναι η Ρέα. Έχοντας καταταγεί στον Βοσνιακό στρατό, μετά την συμφωνία του Dayton (συμφωνία κατάπαυσης του πυρός που σταμάτησε τον εμφύλιο) όταν πλησιάζει την Σέρβικη περιοχή, αντιμετωπίζεται ως προδότης. Φθάνει τελικά στο Βελιγράδι μετά από περιπλάνηση ενός χρόνου. Βρίσκει δουλειά σαν υπάλληλος σ' ένα κυνότροφείο. 1999, Βελιγράδι στην διάρκεια των νατοϊκών βομβαρδισμών. Ο Άζρα ένα από τα σκυλιά του Vladimir, φοβισμένο από τις βόμβες που πέφτουν πεθαίνει από καρδιακή προσβολή.

Σκηνοθέτης βίντεο κλιπ, διαφημιστικών και ταινιών μικρού μήκους (μια εξ' αυτών βραβεύτηκε με Χρυσή Άρκτο στο Φεστιβάλ του Βερολίνου), ο Michko Netchak συμμετείχε μ' αυτήν την ταινία στο στιβάλ της Βενετίας.

Κυριακή 12 Νοεμβρίου, Ολύμπιον, 17:30

Η τιμωρία / Kazna

του Goran Rebic (Αυστρία, 1999)

Μετά την ταινία *Jugofilm* του 1997 (είχε προβληθεί στο 38ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης), μια απεικόνιση των συγκρούσεων που προκαλεί ο πόλεμος στο εσωτερικό μιας οικογένειας Γιουγκοσλάβων μεταναστών, τώρα ο σκηνοθέτης Goran Rebic επιχειρεί να περιγράψει, με κάθε δυνατή λεπτομέρεια, την ζωή σε μια ευρωπαϊκή πόλη στην εκπονή του 20ου αιώνα. Η πόλη αυτή είναι το Βελιγράδι.

Γυρισμένη μετά τους βομβαρδισμούς της άνοιξης του 1999 -όταν οι συμμαχικές δυνάμεις ως "υπέρτατοι τιμωροί" επέβαλαν την ανώτατη ποινή στον λαό της Γιουγκοσλαβίας- το ντοκιμαντέρ αυτό επιχειρεί να συλλάβει την αληθινή εικόνα της κατάστασης. Συνεντεύξεις με τους κατοίκους του Βελιγραδίου, αλλά και εικόνες μιας πόλης που μόλις έζησε την καταστροφή, ορίζουν το πλαίσιο για την ταινία. Φοιτητές, συγγραφείς, οικολόγοι, υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, πρώην στρατιωτικοί, ηθοποιοί: μέσα από τον λόγο αυτών των ανθρώπων παρουσιάζεται η κατάσταση στο εσωτερικό. Οι δυσκολίες της ζωής, η αβεβαιότητα για το μέλλον, η καταστροφή και η ανοικοδόμηση: οι εικόνες της ταινίας παρουσιάζουν την όψη της "άλλης" Σερβίας, μια όψη που τα δυτικά media επιμελώς απέφευγαν να παρουσιάσουν στην διάρ-

κεια της εμπολέμου κατάστασης, αναπαράγοντας τα δημοσιογραφικά στερεότυπα για μία "χώρα-εγκληματίας που πρέπει να τιμωρηθεί".

Δέκα χρόνια αναταραχών και πολεμικών συγκρούσεων, ένα καθεστώς που καλλιέργησε τον εθνικισμό και τις φρούδες ελπίδες του, η διάψευση των προσδοκιών, η συλλογική "ενοχή" για τις ωμότητες του πολέμου και η συλλογική "τιμωρία": αυτή η "εκ των ένδον" μαρτυρία, από ένα Γιουγκοσλάβο σκηνοθέτη, διαθέτει την δύναμη του

αληθινού, καθώς παρουσιάζει την πραγματικότητα χωρίς ιδεολογικές (ή άλλες) προκαταλήψεις. Ωστόσο εδώ δεν παρουσιάζεται η "αντικειμενική πραγματικότητα" -αντίθετα η ταινία είναι ένα φιδωτό από τις πολλές μικρές υποκειμενικές πραγματικότητες, από τις πολλές μικρές προσωπικές λήψεις των κατοίκων μιας πόλης.

Κυριακή 12 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 1, 20:30

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Μην το πεις σε κανέναν / Kac para kac

του Reha Edem (Τουρκία 1999)

Ο Reha Erdem επιλέγει ως κεντρικό χαρακτήρα της ταινίας του, ένα συννηδισμένο άνθρωπο: τον Selim, έναν καταστηματούχο. Είναι έντιμος και η ζωή του ακολουθεί αδιατάρακτα τον ίδιο ρυθμό: κάθε πρωί παίρνει το φέρυμποτ για να πάει στην δουλειά του και κάθε βράδυ κάνει την ίδια διαδρομή. Ζει με την γυναίκα του Ayta, την μικρή κόρη του και τον ηλικιωμένο πατέρα του. Δεν εμπιστεύεται τους άλλους και συχνά συμπεριφέρεται άσχημα στον υπάλληλο που απασχολεί στο κατάστημα. Μια νεαρή γειτόνισσα, η Nihal, προσπαθεί να αναπτύξει μαζί του ιδιαίτερες σχέσεις. Την καθημερινότητα του θα διαταράξει ένα απροσδόκητο και ανέλπιστο γεγονός: θα βρει παρατημένη σ' ένα ταξί μια τσάντα γεμάτη δολάρια. Τα χρήματα είναι πολλά και η ηθική του ήρωα τίθεται σε δοκιμασία. Γρήγορα θα αναθεωρήσει, λόγω αναποφασιστικότητάς, την αρχική του απόφαση να επιστρέψει τα χρήματα. Σαγνεύεται από την πρωτόγνωρη γι' αυτόν δύναμη του χρήματος και υποκύπτει στους πειρασμούς του.

Δ.Μ.

Παρασκευή 10 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 1, 20:00

Άνθρωποι και τέρατα Pro ourodov i lioudei

του Alexei Balabanov (Ρωσία, 1998)

Σκηνοθετημένη από τον Alexei Balabanov, η ταινία Άνθρωποι και Τέρατα είναι μια ιδιόμορφη ταινία εποχής. Φωτογραφημένη στο ύψος των παλιών φωτογραφιών των αρχών του αιώνα και έχοντας την δομή μίας βουβής ταινίας -με τους ανάλογους επεξηγηματικούς μεσότητλους- η ταινία κινείται στην περιοχή όπου η σεξουαλική διαστροφή συναντά τον κινηματογράφο. Η δράση τοποθετείται στις αρχές του 20ου αιώνα στην Αγία Πετρούπολη. Κεντρικός χαρακτήρας είναι ο Johann, ένας προμηθευτής "βρώμικων" φωτογραφιών. Έχει δημιουργήσει, αυτός και οι βοηθοί του, μια βιομηχανία ερωτικών και άσεμνων για τα ήθη της εποχής φωτογραφιών. Σ' αυτές παρουσιάζονται γυναίκες γυμνές να τιμωρούνται, για τις "αταξίες" που έχουν κάνει. Όμως αυτές οι "καλλιτεχνικές δημιουργίες" του πρόκειται να αναστατώσουν την ζωή δύο αξιολάτρευτων οικογενειών της ανώτερης τάξης. Κυρίως όμως θα μεταμορφώσουν την ζωή της Λίζας και των δύο Σιαμαίων διδύμων... "Η ταινία δεν έχει σχέση με τον σαδομαζοχισμό. Αφηγούμαι μία ανθρώπινη ιστορία": η δήλωση προθέσεων του σκηνοθέτη ορίζει το πλαίσιο στο οποίο κινείται η ταινία. Έχοντας ως συγγενείς στο ύψος και στον τόνο σκηνοθέτες όπως David Lynch ή ο Peter Greenway, ο Balabanov δημιουργεί μια μαύρη κωμωδία, όπου η ειρωνεία και το γκροτέσκο συγκλίνουν. Όμως η σκηνοθεσία επικεντρώνεται κυρίως στην απεικόνιση των σκοτεινών παθών του ανθρώπου, στην χαρτογράφηση της ανεξερεύνητης αυτής περιοχής όπου η επιθυμία κατοικεί.

Δ.Μ.

Κυριακή 12 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 1, 13:00

«Μ' αρέσουν οι οριακές καταστάσεις, δημιουργούν στυλ. Πριν αρκετά χρόνια, ανακάλυψα μερικές παλιές ερωτικές φωτογραφίες, τις οποίες έβλεπα για πρώτη φορά. Με κατέλαβαν εξ' απήνης. Είχαν μια τόσο δυνατή αισθητική άποψη. Και συνέβη να απεικονίζουν μαστιγώματα.

Το μαστίγωμα ήταν ίσως η πιο δημοφιλής διαστροφή του 19ου αιώνα. Αυτό είναι απόλυτα λογικό, την στιγμή που η σωματική τιμωρία ήταν, εκείνες τις μέρες, ευρέως διαδεδομένη. Όταν χτυπάς ένα παιδί στον πισινό, τότε τα οπίσθια του γεμίζουν αίμα. Μία ερωτική περιοχή. Ως ενήλικες, κάποιοι θέλουν να ζήσουν ξανά αυτές τις αναμνήσεις από την παιδική ηλικία. Η εξήγηση αυτή είναι σχεδόν επιστημονική... Ωστόσο η ταινία μου δεν έχει σχέση με τον σαδομαζοχισμό. Αφηγούμαι μια ανθρώπινη ιστορία. Αυτή είναι μια φωτεινή ταινία - ή τουλάχιστον αυτό θα ήθελα να είναι. Όχι μια εξειδικευμένη "φεστιβαλική" ταινία, αλλά μια ταινία για όλους τους θεατές.»

Τσέκποιιντ / Blockpost

του Alexander Rogoshkin (Ρωσία, 1998)

Αφήγηση παρακολουθεί την πορεία μίας ομάδας Ρώσων στρατιωτών που μάχονται τους Ισλαμιστές αντάρτες. Μακριά από το σπίτι και ζώντας στην εμπόλεμη ζώνη, αυτοί οι στρατιώτες επιβιώνουν μόνον χάρις στην συντροφικότητα. Έχοντας προκαλέσει την δυσάρεσκεια των ανωτέρων τους, η διμοιρία των στρατιωτών στέλνεται, για τιμωρία, σ' ένα φυλάκιο, όπου υποχρεώνονται να μείνουν 45 μέρες. Ο περισσότερος χρόνος της αφήγησης, διαδραματίζεται σ' αυτό το φυλάκιο, ένα σημείο ελέγχου, που οι στρατιώτες στήνουν έξω από ένα χωριό. Μια παράξενη σχέση αναπτύσσεται μεταξύ των στρατιωτών και των ισλαμιστών κατοίκων του μικρού χωριού. Μια σχέση συμβίωσης που διαταράσσεται από την παρουσία ενός ελεύθερου σκοπευτή, ο οποίος έχει βάλει στο στόχαστρο τους Ρώσους στρατιώτες. Η χρήση της κάμερας στο χέρι, δίνει στις εικόνες της ταινίας μια ντοκιμαντερίστικη αίσθηση, ενώ η αφήγηση επικεντρώνεται λιγότερο στις ένοπλες συγκρούσεις και περισσότερο στις σχέσεις μεταξύ των βασικών χαρακτήρων: εδώ δεν υπάρχουν πράξεις ηρωισμού, ούτε σκηνές μάχης. Κλιμακώνοντας σταδιακά την δράση και εκμεταλλευόμενη τα στοιχεία σασπένς, η σκηνοθεσία, δημιουργεί μία τραγωδία πάνω σ' ένα αιματηρό, και τελικά χωρίς νόημα, πόλεμο. Η ταινία -πυλωμένη ή όχι- αποκαλύπτει την απουσία ηθικής αυτών των στρατιωτών: κάτι που επιτείνει την αίσθηση ματαιότητας αυτού του πολέμου.

Δ.Μ.

Κυριακή 12 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 1, 18:00

Οκράινα / Ukraina

του Petr Lutsik (Ρωσία, 1999)

Τόπος της δραματικής πλοκής είναι ένα μικρό απομακρυσμένο χωριό. Η ανακάλυψη πετρελαίου στο υπέδαφος αλλάζει τους ρυθμούς της ζωής: οι κάτοικοι εξαγριώνονται επειδή η γη στην οποία ζούσαν εδώ αιώνες, πουλιέται χωρίς αυτοί να ρωτηθούν, χωρίς να δώσουν την έγκρισή τους. Ο τόπος καταστρέφεται, οι περισσότεροι κάτοικοι αποδέχονται την μοίρα τους, και μετακομίζουν στην πόλη για να δουλέψουν στα εργοστάσια. Όμως στο χωριό, υπάρχει και μια μικρή και ανήσυχη μειοψηφία: μια ομάδα ηλικιωμένων σχηματίζει μια ομάδα αντίστασης. Αποφασισμένοι να εκδικηθούν τους υπεύθυνους για την καταστροφή του χωριού τους, ξεκινάνε ένα ταξίδι εκδίκησης. Για τον Petr Lutsik, στην Ρωσία και ανεξαρτήτως του χρόνου και των κοινωνικών συνθηκών -ταρικό καθεστώς, κολεκτιβοποίηση, περεστρόικα-, μια υπήρξε η σταθερά: η εκμετάλλευση του αδυνάτου. Ο πρωτότυπος ρωσικός τίτλος -Ukraina- ίσως κάνει πιο σαφείς και καθαρές τις προθέσεις του σκηνοθέτη: είναι μια άμεση αναφορά στην ομότιπλη κλασική ταινία του σοβιετικού κινηματογράφου. Γυρισμένη το 1933 και σκηνοθετημένη από τον Boris Barnet η ταινία αυτή επικεντρωνόταν στην εν εξελίξει τότε κολεκτιβοποίηση. Τώρα εδώ περιγράφεται μια ιστορία από-κολεκτιβοποίησης. Και καθώς η ταινία είναι -τουλάχιστον στο πρώτο μέρος της- μια ιδιαίτερα πιστή αναπαραγωγή των αισθητικών κωδίκων του κλασικού σοβιετικού κινηματογράφου, οι κινηματογραφικές αναφορές χρησιμοποιούνται για να ενισχύσουν την άποψη του σκηνοθέτη.

Δ.Μ.

Κυριακή 12 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 1, 22:30

Τιμή: 12.000 Δρχ.

Τιμή: 6.000 Δρχ.

Τιμή: 2.000 Δρχ.

Τιμή: 2.000 Δρχ.

Τιμή: 2.000 Δρχ.

**Caffè
Vescovi®**

DAL 1927

**Vescovi,
il caffè è
un'arte**
Coffee is an art

Κάπου τον έχεις ακούσει.....

Τον έχεις δοκιμάσει σε κάποιο

καφέ - μπάρ.....

Τώρα ήρθε η ώρα να μάθεις

τον eXpresso Vescovi.....

Μάθε για τον eXpresso

Αποκλειστική διάθεση για την Ελλάδα.

Accento

SOCIETÀ DI IMPORTAZIONI

ΕΔΡΑ: ΓΕΩ. ΝΙΚΗ 1, ΔΡΑΓΟΥΜΗ 4 - ΡΟΚΚΟΤΗ 3 - Τ.Κ. 546 24 - ΤΗΛ - FAX: (031) 249.542
ΑΘΗΝΑ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 43, ΜΑΡΟΥΣΙ, Τ.Κ. 151 24 ΤΗΛ - FAX: (01) 61.44.331
e-mail: accento@otenet.gr

ORDINO
www.ordino.gr

ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΡΧΑΙΩΝ BYZANTINΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

Το Μουσείο Αρχαίων Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Μουσικών Οργάνων ιδρύθηκε το 1997 για να φιλοξενήσει 200 και πλέον όργανα τα οποία υπήρξαν ανάμεσα στο 2800 π.Χ μέχρι τις αρχές του αιώνα μας.

Η αρχιτεκτονική του χώρου, ο διάκοσμος, τα μουσικά όργανα δημιουργούν μια μοναδική ατμόσφαιρα και προδιαθέτουν τον επισκέπτη να αποδράσει στον κόσμο της Αρχαίας Βυζαντινής και Μεταβυζαντινής Μουσικής 5000 ετών.

Παράλληλα οι χώροι του Μουσείου, το φουαζέ και το αμφιθέατρο μπορούν να φιλοξενήσουν μουσικές εκδηλώσεις, φεστιβάλ, εκδηλώσεις τέχνης, σεμινάρια, συνέδρια, κοκτέϊλς και φιλικές συναντήσεις.

MUSEUM OF ANCIENT GREEK BYZANTINE AND POST BYZANTINE MUSICAL INSTRUMENTS

The Museum of Ancient Greek, Byzantine and Post Byzantine Musical Instruments was established in 1997, in order to give home to over 200 musical instruments, dating from 2800 B.C. until the early 20th century.

The architecture of the halls, the decor, the musical instruments create a unique atmosphere, urging visitors to escape into the 5000 year-old world of Ancient Greek and Post Byzantine Music.

The Museum's halls, foyer and amphitheatre may also be used for music events, festivals, art meetings, seminars, congresses, cocktail parties and friendly gatherings.

ΟΜΙΛΟΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Κατούνη 12-14, 546 25 Θεσσαλονίκη Τηλ. 031 555 263-5
Ωρες λειτουργίας: Καθημερινά 9:00 - 15:00, 17:00 - 22:00 Δευτέρα 9:00 - 15:00

PIRAEUS BANK GROUP

12-14, Katouni Str. 546 25 Thessaloniki Tel. 031 555 263-5
Running hours: Daily 9:00 - 15:00, 17:00 - 22:00 Monday 9:00 - 15:00

FOUNTAIN®

Ηλεκτρικές συσκευές ζεστών ροφημάτων
κατάλληλες για:

- γραφεία
- ινστιτούτα αισθητικής
- κομμωτήρια
- τουριστικά γραφεία
- κυλικεία
- εμπορικά καταστήματα
- νοσοκομεία

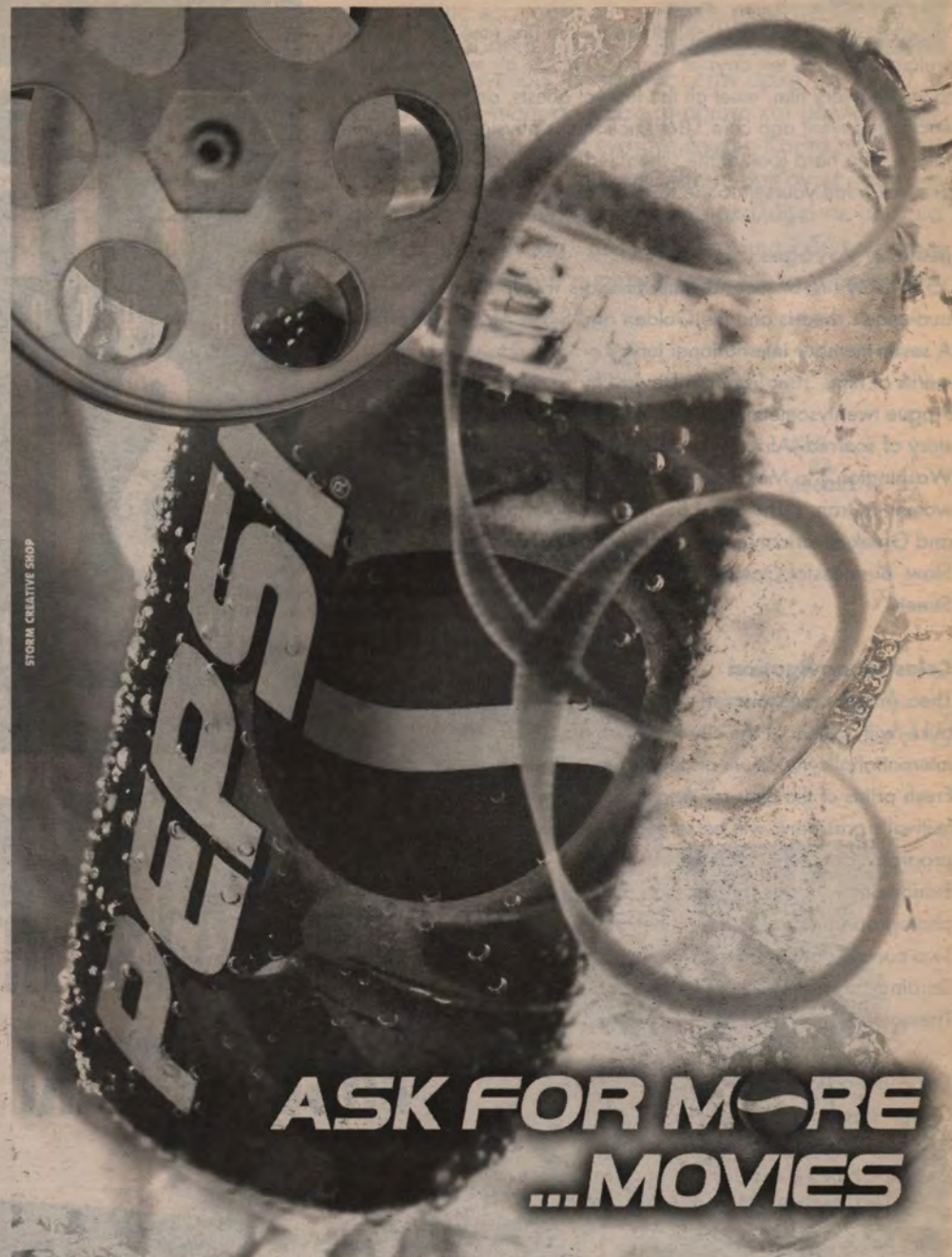
28 διαφορετικές
υπέροχες γεύσεις
(προϊόντα ειδικά παρασκευασμένα
από την NESTLE)

- Ποικιλία
- Ποιότητα
- Ταχύτητα
- Καθαριότητα
- Οικονομία

■ Παράδοση και τροφοδοσία στο χώρο σας
■ Ταχύτατο και πλήρες σερβίς

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΠΑΪΚΟΥ 2, Τ.Κ. 546 25, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ.: 508 114, FAX: 508 115

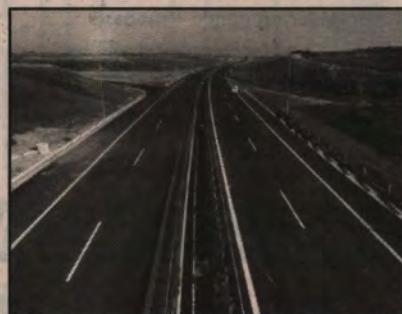
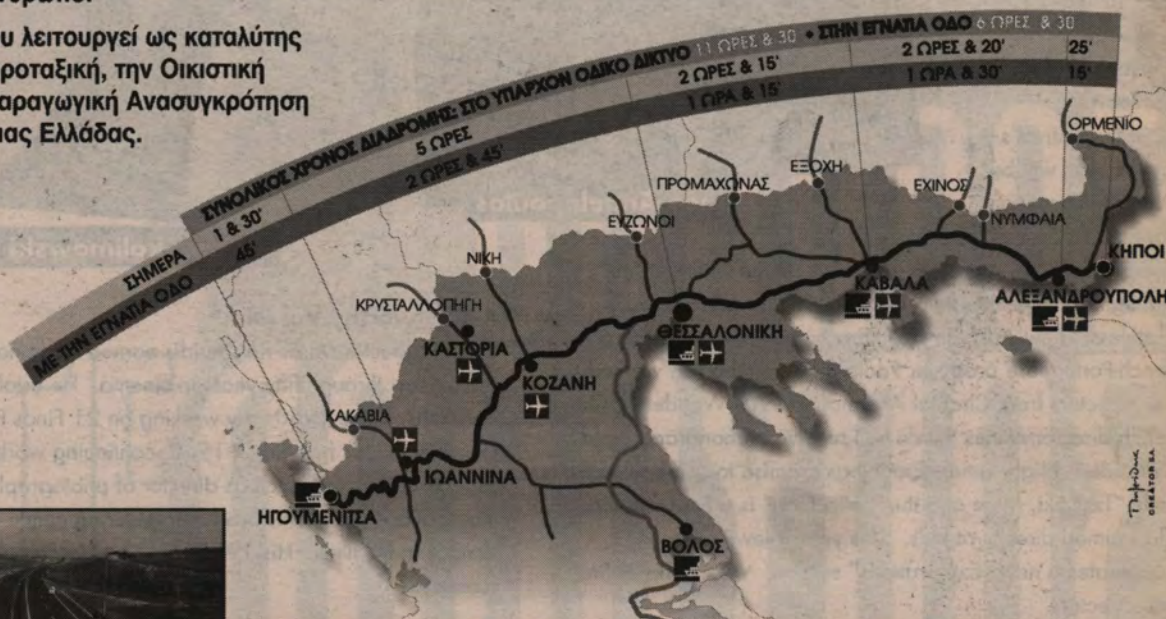

ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ ΤΟ ΕΡΓΟ ΠΟΥ ΓΡΑΦΕΙ ΙΣΤΟΡΙΑ

Κατασκευάζεται
και ασφαλώς
ολοκληρώνεται

- Έργο ζωτικής σημασίας και προτεραιότητας για την Ελλάδα και την Ευρώπη.
- Έργο που έχει ενταχθεί στα Διευρωπαϊκά Δίκτυα. Σημείο αναφοράς Διευρωπαϊκών και Πανευρωπαϊκών οδικών αξόνων και συνδυασμένων υποδομών για τις μεταφορές στην Ευρώπη.
- Έργο που ενισχύει τη γεωπολιτική, οικονομική και πολιτιστική παρουσία της Ελλάδας στην Ευρώπη, στα Βαλκάνια, στη Μεσόγειο και στις χώρες της Μαύρης Θάλασσας.

- Έργο που σέβεται το περιβάλλον, τον πολιτισμό και τον άνθρωπο.
- Έργο, που λειτουργεί ως καταλύτης για τη Χωροταξική, την Οικιστική και την Παραγωγική Ανασυγκρότηση της Βόρειας Ελλάδας.

Πυλαία - Κήποι
Κόμβος Αρδανίου

Εξωτερική Περιφερειακή Θεσσαλονίκης
(Λαγκαδάς - Δερβένι)

Γρεβενά - Κοζάνη (Δ. Μακεδονία)

ΕΧΟΥΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΕΙ ΣΕ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΕΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥΣ	121 χλμ
ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗ (92 χλμ παραδόθηκαν σε κυκλοφορία έως τον Αύγουστο του 2000)	200 χλμ
ΤΜΗΜΑΤΑ ΥΠΟ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ	265 χλμ
ΕΧΟΥΝ ΜΕΛΕΤΗΘΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΔΗΜΟΠΡΑΤΗΘΟΥΝ	94 χλμ
ΣΥΝΟΛΟ	680 χλμ
ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΙ ΠΟΡΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟ:	1 ΤΡΙΣ δρχ
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2000	

Το έργο χρηματοδοτείται από την:

• ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
(Εθνικοί πόροι)

• ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ
(Ταμείο Συνοχής και Ευρωπαϊκό Ταμείο
Περιφερειακής Ανάπτυξης)

• ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ Α.Ε.

An exciting weekend awaits festival guests and viewers, as Harvey Keitel flies into town, the international competition gets into full swing, and the Theo Angelopoulos symposium goes full circle. Of course, dozens of films await.

Star-Crossed Meetings

As the symposium on Theo Angelopoulos enters its second and final day, the award-winning director will be holding a press conference at 10am. At noon his colleague, composer Eleni Karaindrou, will speak about her work.

Cosmic Messages

"I don't want fame or recognition," explained Tony Gatlif, the Roma director whose work is instead fueled by voyages, music and the fight for cultural survival. He explained that he's brought music to the foreground of his films over the past decade. In fact he would've been a musician if it wasn't for his love of moving images. Though Gatlif wasn't able to shoot some part of his film in Thessaloniki, as he'd dreamed of since visiting the festival three years ago, there is a piece of Greece in "Vengo" - a song by musician Dionysus Tsaknis. Only artists are free to be ambassadors and bridges in the 800 year history of rejection and isolation of the Roma, said Gatlif. This is not always an easy position, he explained, as he is required to do things like translate languages intentionally kept secret.

Star Light, Star Bright

The eight-year old star of the film "Tzatziki, Mum and the Policeman", Samuel Haus, modestly shrugging off suggestions that he is a "big star" back in Sweden. "I'm more a little star," he modestly said. He told the press that though the filmmakers had been looking for a child with darker coloring to play the half-Greek part, he somehow made it anyway. "The nicest part was coming to Greece to shoot part of the film here," said the boy. What did he think of the final product? "I felt I was seeing half of myself and half of another person on the screen," Haus told the audience. The film plays in a children's screening today at 11.30am. A New Horizons kids' party will appropriately follow the film.

Age of Aquarius

The current wave of violence in the Middle East informed conversation with actor Liron Levo, as he spoke of "Kippur", the Amos Gitai film in which he plays the lead. The timely film is a story that Gitai has wanted to make for 25 years, Levo explained. In order to play the role of Gitai's father in the film, he ended up selecting certain tendencies from the director's personality.

Lucky Star

Ventura Pons' film "To Die (Or Not)" is about having a second chance, he explained yesterday - an experience he most vividly lived when he was shot while in Mexico 20 years ago. While

Star quality at the festival

Tony Gatlif

Samuel Haus

Ventura Pons

he survived and the experience ended up becoming a comic anecdote for friends, others were killed and life was forever changed. Pons journeys the line between black and white, life and death, and comedy and drama in the seven-story project. However, his progress as a filmmaker has been one of growing subtlety. In his film he plays with narrative; the tale begins in the middle of the story.

What's Your Sign?

Two completely opposite Greek films premiered at the festival yesterday - Nikos Zapatinas' "In Good Company" (he speaks

today at 11am) and Thanassis Antoniou's "Stream". The first is the goofy encounter between a pair of men just released from prison and insane asylum. Followed by evil, horny forces, they set-off on a frantic romp through the Greek countryside. Less happy is "Stream", in which a man in the most isolated mountains (you can't get there from here) is looking to replace his dead Eve. Any woman with the ability to reproduce will do as he babbles about a failed utopian experiment. Check out the press conference at 1.30 for more details. Introducing one of Greece's most popular actors and social critics - Lakis Lazopoulos. He plays two parts in "Beware of Greeks Bearing Arms," a Greek-Australian comedy shot and released to success in both country's box offices. It's on at 7 at the Vakoura Theatre.

Aligning Planets

See another side of festival head Michel Demopoulos, by watching his documentary, "The Other Scene" at noon. It's a film about the making of Angelopoulos' "The Travelling Players".

Make a Wish

The International Competition began yesterday with screenings of "The State I Am In" by Christian Petzold and "The Confusion of Genders" directed by Ilan Duran Cohen (in Thessaloniki for today's 11.30 press conference). Today the competition for the Golden and Silver Alexander prizes continues with the screenings of two works - Makoto Shinozaki's "Not Forgotten" (3pm), and one of two Greek entries - Stavros Ioannou's "Dead End Streets" about the oft-forgotten Kurdish population (7.30pm).

Shooting Stars

Catch the best Greek shorts, as the Drama Short Film Festival shows off some of this year's winners, with a screening at 1 at the Pavlos Zannas theatre.

Northern Lights

Dejan Acimovic will be talking about the Balkan survey section film "Is it Clear My Friend" this afternoon. The film is set in the former Yugoslavia in the 80s. In it a prison term reveals corruption and shows the destructive influence on his character of a dirty system. It's a true story.

Entering Our Orbit

In the perfect warmup for seeing actor Harvey Keitel later this evening, watch his performance in Abel Ferrara's 1992 film "The Bad Lieutenant". The

evening will be capped off with a gala presentation of Angelopoulos' film "Ulysses Gaze" at the Olympion Theatre, starting at 9.30.

Quote/unquote:

"I don't think justice is the answer for everything. I think that most things are taken care of by love." - Liron Levo, actor from Amos Gitai's "Kippur".
"Europe's borders are now opening, but not for everyone." - Tony Gatlif, director of "Vengo".

Angelike Conti

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 76 ΚΥΡΙΑΚΗ 12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2000
ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ • ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΖΗΚΟΣ
ΣΥΝΤΑΞΗ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΡΙΦΟΠΟΥΛΟΥ, ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΖΩΡΜΠΑΣ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΝΤΕΡΗΣ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΝΤΙΣ,
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΣΦΑΙΡΙΝΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΗΛΛΙΑΣ, ΒΟΥΛΑ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ, ΤΖΕΝΗ ΡΑΥΑΙΔΟΥ, ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΥΡΑΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΚΙΑ • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΤΚΟΣ-ΕΝΤΥΡΗ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

